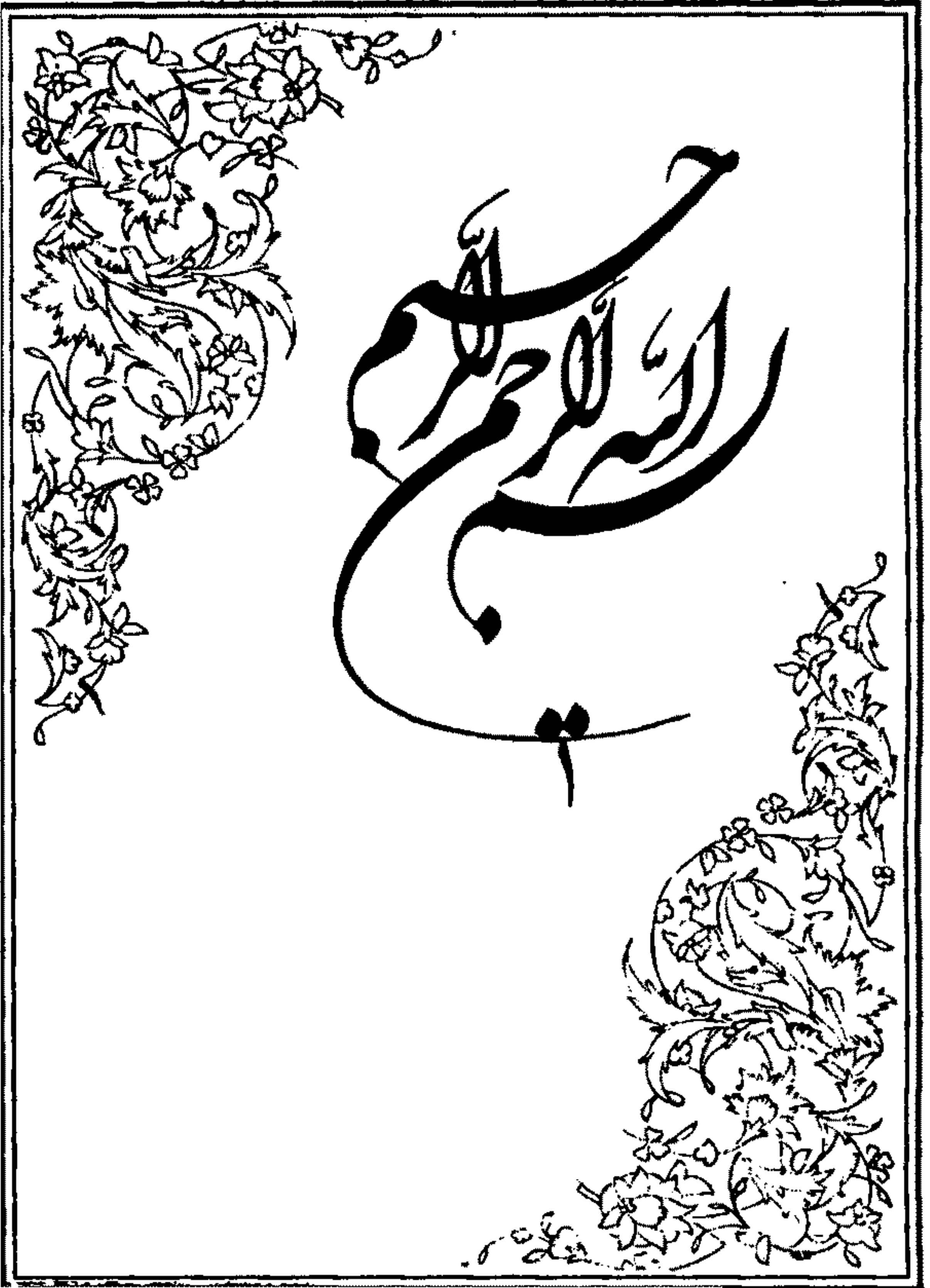

شناخت محمد مصطفیٰ ﷺ امتیاز و
شہادت

وفات: ۱۲ رجب المرجب ۱۱۰۰ھ
ظہور

علی محمد مبشر

مہدی اُمّت‌ها شناخت حضرت مہدی (عج) و وقایع زمان ظہور

مؤلف:	علی محمد مبشر
ناشر:	انتشارات لاهوتیان
چاپ:	چاپ محمد
نوبت چاپ:	اول - ۸۷
تیراژ:	۴۰۰۰ نسخه
ناظر چاپ:	سید ابوالقاسم محمودی
شابک:	۹۷۸-۹۶۴-۱۸۳-۰۰۵-۴
قیمت:	۸۰۰ تومان

مرکز پخش: مرکز فرهنگی علقمہ

تلفن: ۷۷۴۷۴۹۳ - ۷۷۳۲۵۷۲

نمبر: ۷۸۳۱۸۱۷

ہمراہ: ۰۹۱۲۳۵۱۰۸۱۶ - ۰۹۱۲۱۵۳۹۰۲۹

آدرس: قم، خیابان دورشہر، کوچہ ۱۸، کوچہ شہید جباری، پلاک ۶

کلیہ حقوق محفوظ و متعلق بہ مرکز فرهنگی علقمہ می باشد۔

مہدی امت

شناخت حضرت مہدی (عج)
و وقایع زمان ظہور

فهرست مطالب

پیشگفتار ۷

باب اول؛ شناخت حضرت مهدی علیه السلام

- ۱۱ حضرت مهدی علیه السلام در کلام نورانی پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم
- ۱۲ حضرت مهدی علیه السلام در کلام نورانی امیرالمؤمنین علی علیه السلام
- ۱۴ حضرت مهدی علیه السلام در لوح نورانی حضرت فاطمه علیها السلام
- ۲۱ حضرت مهدی علیه السلام در کلام نورانی حضرت امام حسن علیه السلام
- ۲۲ حضرت مهدی علیه السلام در کلام نورانی حضرت امام حسین علیه السلام
- ۲۳ حضرت مهدی علیه السلام در کلام نورانی حضرت امام سجاد علیه السلام
- ۲۴ حضرت مهدی علیه السلام در کلام نورانی حضرت امام باقر علیه السلام
- ۲۵ حضرت مهدی علیه السلام در کلام نورانی حضرت امام صادق علیه السلام
- ۲۷ حضرت مهدی علیه السلام در کلام نورانی امام موسی بن جعفر علیه السلام
- ۲۹ حضرت مهدی علیه السلام در کلام نورانی حضرت امام رضا علیه السلام
- ۳۱ حضرت مهدی علیه السلام در کلام نورانی حضرت امام جواد علیه السلام
- ۳۲ حضرت مهدی علیه السلام در کلام نورانی حضرت امام هادی علیه السلام
- ۳۴ حضرت مهدی علیه السلام در کلام نورانی امام حسن عسکری علیه السلام
- ۳۶ حضرت مهدی علیه السلام در کلام نورانی خود آن حضرت

باب دوم؛ غیبت و غربت حضرت مهدی علیه السلام

- ۴۱ غیبت و غربت حضرت صاحب الامر علیه السلام

باب سوم؛ انتظار فرج

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فهرست مطالب

- ۴۷ واجب بودن انتظار و افضل اعمال
۴۸ دوستان ما هر روز و هر شب منتظر فرج هستند
۵۹ دعا برای فرج
۶۱ بهترین دعا، دعا برای فرج

باب چهارم؛ زمان ظهور

- ۷۵ حضرت ولی عصر علیه السلام با علم خود حکم می فرماید
۷۶ برکات معنوی و مادی
۷۷ بشارت حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله و دوران ظهور
۷۹ بر طرف شدن وحشت
۸۰ ظاهر شدن ملائکه و جن در زمان ظهور
۸۱ ظاهر شدن گنجها و ذخائر زمین
۸۲ زدودن عاهات و بلاها از مؤمنین
۸۳ قوی شدن مؤمنین در زمان ظهور
۸۴ نور آقا امام زمان علیه السلام بی نیاز کننده از نور خورشید و ماه
۸۵ پرچم پیامبر خدا صلی الله علیه و آله در دست حضرت مهدی علیه السلام
۸۶ فرود آمدن شمشیرهای آسمانی
۸۷ نزول حضرت عیسی علیه السلام برای یاری حضرت امام عصر علیه السلام
۸۸ حضرت مهدی علیه السلام در خطبه شریف رسول خدا صلی الله علیه و آله
۹۱ حدیث شریف کساء

مهدی است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشگفتار

الحمد لله ربّ العالمين والصلاة والسلام على
اشرف الأنبياء والمرسلين، سيّدنا و مولانا، أبى
القاسم المصطفى محمّد ﷺ و على أهل بيته
الأطهرين الأنجيين، لا سيّما الحجّة بن الحسن
المهدى عجل الله تعالى فرجه الشريف و لعنة الله على
أعدائهم أجمعين، من الآن إلى قيام يوم الدين.
اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيِّكَ الْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ، صَلَوَاتِكَ
عَلَيْهِ وَ عَلَى آبَائِهِ، فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَ فِي كُلِّ
سَاعَةٍ، وَ لِيّاً وَ حَافِظاً، وَ قَائِداً، وَ نَاصِراً وَ دَلِيلاً
وَ عَيْناً، حَتَّى تُسْكِنَهُ أَرْضَكَ طَوْعاً، وَ تُمَتِّعَهُ فِيهَا
طَوِيلًا.

حمد و سپاس بى پایان حضرت احدیت

پروردگار متعال را یادگفته

لطف و کرامت خود، به وسیله حضرت رسول، پیامبر گرامی اسلام ﷺ و اوصیاء بزرگوار او و قرآن کریم، ما را هدایت نمود و از خان نعمت حضرات محمد و آل محمد صلوات الله عليهم اجمعین بهره مند ساخت. محبت این عزیزان را در دل ما جای داد و انشاء الله دست ما را در دنیا و آخرت از دامان پر مهر و محبت این بزرگواران، خاندان وحی، و ولایت عليهم الصلوة والسلام، جدا نفرماید.

این مجموعه که ملاحظه می فرمایید، مقدمه کتاب «جنات المهدی ﷺ» است که این مقدمه مطالبی از فرمایشات حضرات اهل بیت عصمت و طهارت ﷺ درباره معرفت و غیبت و انتظار و دعا برای فرج حضرت مهدی ﷺ، و همچنین چگونگی زمان ظهور باهرالنور آن حضرت می باشد و شایان ذکر است که کتاب «جنات المهدی ﷺ» بیانگر ذکر توسل به حضرت مهدی ﷺ و نمازها و دعاها و زیارات و صلوات و

مهدی است

قنوت و حرز و استغاثه و استخاره و تویعاتی از
حضرت مهدی علیه السلام بوده و همچنین دعاها و
زیارات حضرات ائمه معصومین علیهم السلام که غالباً
حضرت مهدی علیه السلام در آن فرمایشات دعا شده در
این کتاب ذکر گردیده است.

▽
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ

باب اول

شناخت حضرت مهدی علیه السلام

حضرت مهدی علیه السلام در کلام نورانی حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله

... جابر بن عبدالله انصاری - رضی الله عنه -

می گوید:

چون آیه (شریفه): **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ وَ أُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ...** بر پیامبر نازل گردید: **گفتم: یا رسول الله! ما خدا و رسول او را می شناسیم، پس اصحاب امر کیستند که خدای تعالی اطاعت ایشان را به طاعت تو قرین ساخته است.**

آنگاه (حضرت) رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود:

ایشان خلفای من بعد از من می باشند؛ اول ایشان علی بن ابیطالب است، سپس حسن،

الحسین ، سپس محمّد بن علی ،
در تورات معروف به باقر
می باشد ، و زود است که او را
درک می کنی ، ای جابر ! هرگاه
ملاقات کردی او را ، از من سلام
برسان .

سپس صادق جعفر بن محمّد ،
سپس موسی بن جعفر ، سپس
علی بن موسی ، سپس محمّد
بن علی و سپس علی ابن محمّد
و سپس حسن بن علی ، سپس
حجّة الله در زمین او ، و بقیّة الله
در میان بندگانش ، محمّد بن
حسن بن علی علیه السلام (می باشد) . این
کسی است که خداوند عزوجل
به دست او ، مشارق زمین و
مغارب آن را ، فتح می کند و این
کسی است که از شیعه و

دوستان خود غایب می‌شود
غیبتی که ثابت نمی‌ماند در آن
در قول به امامت او، مگر آنکه
خدای تعالی دل او را برای ایمان
آزموده است.

جابر گوید: گفتم: یا رسول الله! آیا در غیبت
امام، شیعه انتفاع می‌یابد؟
فرمود:

آری! قسم به آنکه مرا به
پیغمبری مبعوث فرموده،
ایشان (شیعیان) استضاء کنند به
نور او، و به ولایت او منتفع
شوند، مثل انتفاع مردم از
آفتاب، هر چند که ابر او را
جلوگیری نماید.

ای جابر این از اسرار مکنونه
الهی است پس آن را پنهان مدار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تفکر از کسی که اهل بیت است

حضرت مهدی علیه السلام در کلام نورانی حضرت
امیرالمؤمنین علی علیه السلام

مهدی است

علامه مجلسی رحمه الله تعالى علیه با سند خود نقل
نموده است که اصبع بن نباته می گوید: به خدمت
مولای خود (حضرت) امیرالمؤمنین علیه السلام رفتم او را
متفکر دیدم که چوبی در دست دارد و آهسته
آهسته بر زمین می زند.

عرض کردم: یا امیرالمؤمنین! می بینم سر
چوب را از روی تفکر بر زمین می زنید آیا آن را
راغب شده اید؟

فرمود:

نه بخدا قسم که هرگز به زمین
دنیا رغبت نگرده ام، لکن تفکر
می کنم، در مولودی که
یازدهمین از اولاد من است، و

۱. نجم الثاقب: ۳۰۲، بحار الأنوار: ۲۵۰/۳۶.

نامش مهدی علیه السلام است، زمین را
پر از عدل می‌کند چنانکه پر از
جور شده، او را حیرتی و غیبتی
می‌شود که در آن بعض قوم‌ها
گمراه شوند و پاره‌ای هدایت
یابند.

عرض کردم: یا امیرالمؤمنین! این امر خواهد
شد؟

فرمود:

بله مثل اینکه او خلق شده است، برآستی که
من برای تو، این امر را به یقین می‌دانم
آری، یا اصبع، ایشان برگزیدگان این امتند
که با نیکوکاران این عترت خواهند بود.

عرض کردم: بعد از آن چه می‌شود؟

فرمود:

هر چه خدا بخواهد انجام می‌دهد، زیرا خدا
را ارادت، و نهایت، و غایات باشد.^۱

۱. بحار الأنوار: ۱۱۷/۵۱، کمال الدین: ۲۸۸/۱، دارالسلام: ۶۳.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

باب اول: ثابته حضرت موسی بن

حضرت مهدی علیه السلام در لوح نورانی حضرت فاطمه علیها السلام

... در حدیثی طولانی آمده است که:

(حضرت) امام صادق علیه السلام می فرماید: پدرم به جابر بن عبد الله انصاری فرمود: من با تو کاری دارم، چه وقت برایت آسان تر است که تو را تنها ببینم و از تو سؤال کنم؟ جابر گفت: هر زمان شما دوست داشته باشید، پس با او در بعضی روزها خلوت نمود و به او فرمود: ای جابر، لوحی که آن را در دست مادرم فاطمه علیها السلام دختر رسول خدا صلی الله علیه و آله دیده‌ای و آنچه مادرم به تو خبر داده که در آن لوح نوشته بود به من خبر بده.

جابر گفت: خدا را گواه می‌گیرم که من در زمان حیات رسول خدا صلی الله علیه و آله خدمت مادرت فاطمه علیها السلام رفتم و او را به ولادت حسین علیه السلام تبریک گفتم، در دستش لوح سبزی دیدم که گمان کردم از زمرد است و مکتوبی سفید، در آن دیدم که چون رنگ خورشید (درخشان) بود.

به او عرض کردم: دختر پیغمبر! پدر و مادرم
قربانت، این لوح چیست؟ فرمود: لوحی است که
خدا آن را به رسولش ﷺ اهدا فرمود، اسم پدر و
اسم شوهرم و اسم دو پسر و اسم اوصیاء از
فرزندانم، در آن نوشته است، و پدرم آن را به
عنوان مزدگانی، به من عطا فرموده.

جابر گفت: سپس فاطمه رضی الله عنها آن را به من داد.
من آن را خواندم و رو نویسی کردم پدرم به او
گفت: ای جابر! آن را بر من عرضه می‌داری؟
عرض کرد: آری. آنگاه پدرم همراه جابر به منزل
او رفت، جابر ورق صحیفه‌ای بیرون آورد. پدرم
فرمود: ای جابر، تو در نوشته‌ات نگاه کن تا من
برایت بخوانم، جابر در نسخه خود نگریست و
پدرم قرائت کرد، حتی حرفی با حرفی اختلاف
نداشت. آنگاه جابر گفت: خدا را گواه می‌گیرم که
این گونه در آن لوح نوشته دیدم (لوح مبارک چنین
می‌باشد):

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

باب اول: قرائت حضرت موسی

هَذَا كِتَابٌ مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

بِيهِ، وَ نُورِهِ وَ سَفِيرِهِ وَ حِجَابِهِ وَ دَلِيلِهِ، نَزَلَ
بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ، مِنْ عِنْدِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

عَظَّمَ يَا مُحَمَّدُ أَشْمَائِي، وَ اشْكُرْ نِعْمَائِي، وَ
لَا تَجْحَدْ آلَائِي، إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا، قَاصِمُ

الْجَبَّارِينَ، وَ مُدِيلُ الْمَظْلُومِينَ، وَ دِيَانُ الدِّينِ،
إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا، فَمَنْ رَجَا غَيْرَ فَضْلِي،
أَوْ خَافَ غَيْرَ عَدْلِي، عَذَّبْتُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ

[أُعَذِّبُ بِهِ] أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ، فَإِيَّايَ فَاعْبُدْ، وَ
عَلَيَّ فَتَوَكَّلْ، إِنِّي لَمْ أَبْعَثْ نَبِيًّا فَأَكْمَلْتُ
[فَأَكْمَلْتُ] أَيَّامَهُ، وَ انْقَضَتْ مُدَّتُهُ، إِلَّا جَعَلْتُ لَهُ

وَصِيًّا، وَ إِنِّي فَضَّلْتُكَ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ، وَ فَضَّلْتُ
وَصِيَّكَ عَلَى الْأَوْصِيَاءِ، وَ أَكْرَمْتُكَ بِشِبْلِيكَ، وَ
سِبْطِيكَ، حَسَنٍ وَ حُسَيْنٍ.

فَجَعَلْتُ حَسَنًا، مَعْدِنَ عِلْمِي، بَعْدَ انْقِضَاءِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هدى السنت

مُدَّة أَبِيهِ، وَ جَعَلْتُ حُسَيْنًا، خَازِنَ وَخِيي، وَ
 أَكْرَمْتُهُ بِالشَّهَادَةِ، وَ خَتَمْتُ لَهُ بِالسَّعَادَةِ، فَهُوَ
 أَفْضَلُ مَنْ اسْتَشْهَدَ، وَ أَرْفَعُ الشُّهَدَاءِ دَرَجَةً،
 جَعَلْتُ كَلِمَتِي الثَّامَّةَ مَعَهُ، وَ حُجَّتِي الْبَالِغَةَ
 عِنْدَهُ، بِعِشْرَتِهِ أَثِيبُ، وَ أُعَاقِبُ، أَوْلَهُمْ، عَلِيُّ سَيِّدُ
 الْعَابِدِينَ، وَ زَيْنُ أَوْلِيَائِي الْمَاضِينَ، وَ ابْنُهُ شِبْهُ
 جَدِّهِ الْمَحْمُودِ، مُحَمَّدُ الْبَاقِرُ عِلْمِي، وَ الْمَعْدِنُ
 لِحِكْمَتِي، سَيِّهْلِكُ الْمُرْتَابُونَ فِي جَعْفَرِ، الرَّادُّ
 عَلَيْهِ كَالرَّادِّ عَلَيَّ، حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي، لِأَكْرَمَنِّ
 مَثْوَى جَعْفَرِ، وَ لِأَسْرَنَّهُ فِي أَشْيَاعِهِ، وَ أَنْصَارِهِ،
 وَ أَوْلِيَائِهِ، أَتِيحَتْ بَعْدَهُ مُوسَى، فِئْتَهُ عَمِيَاءُ
 حِنْدِسُ، لِأَنَّ خَيْطَ فَرَضِي، لَا يَنْقَطِعُ وَ حُجَّتِي، لَا
 تَخْفَى، وَ أَنَّ أَوْلِيَائِي، يُسْقَوْنَ بِالْكَأْسِ الْأَوْفَى،
 مَنْ جَحَدَ وَاحِدًا مِنْهُمْ، فَقَدْ جَحَدَ نِعْمَتِي، وَ مَنْ
 غَيَّرَ آيَةً مِنْ كِتَابِي، فَقَدْ افْتَرَى عَلَيَّ، وَيُلُّ
 لِلْمُفْتَرِينَ الْجَاحِدِينَ، عِنْدَ انْقِضَاءِ مُدَّةِ مُوسَى

بسم الله
 الرحمن الرحيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَبْدِي، وَ حَبِيبِي، وَ خَيْرَتِي، وَ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَ
 نَاصِرِي وَ مَنْ أَضَعُ عَلَيْهِ أَعْبَاءَ النُّبُوَّةِ، وَ أَمْتَحِنُهُ
 بِالِاضْطِرَّاعِ بِهَا، يَقْتُلُهُ عِفْرِيَّتٌ مُسْتَكْبِرٌ، يُدْفَنُ
 فِي الْمَدِينَةِ الَّتِي بَنَاهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ، إِلَى جَنْبِ
 شَرِّ خَلْقِي، حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي، لِأَسْرَتِهِ بِمُحَمَّدِ ابْنِهِ،
 وَ خَلِيفَتِهِ مِنْ بَعْدِهِ، وَ وَارِثِ عِلْمِهِ، فَهُوَ مَعْدِنُ
 عِلْمِي، وَ مَوْضِعُ سِرِّي، وَ حُجَّتِي عَلَى خَلْقِي،
 لَا يُؤْمِنُ عَبْدٌ بِهِ، إِلَّا جَعَلَتْ الْجَنَّةَ مَثْوَاهُ، وَ
 شَفَعَتْهُ، فِي سَبْعِينَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ، كُلُّهُمْ قَدْ
 اسْتَوْجَبُوا النَّارَ، وَ أُخْتِمُ بِالسَّعَادَةِ لِابْنِهِ، عَلِيِّ
 وَلِيِّ، وَ نَاصِرِي، وَ الشَّاهِدِ فِي خَلْقِي، وَ أَمِينِي
 عَلِيٍّ وَ خَيْبِي، أُخْرِجُ مِنْهُ، الدَّاعِيَ إِلَى سَبِيلِي، وَ
 الْخَازِنَ لِعِلْمِي الْحَسَنِ، وَ أَكْمِلُ ذَلِكَ بِابْنِهِ م ح
 م د، رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ، عَلَيْهِ كَمَالُ مُوسَى، وَ بَهَاءُ
 عِيسَى، وَ صَبْرُ أَيُّوبَ، فَيُذَلُّ أَوْلِيَانِي فِي زَمَانِهِ،
 وَ تُتَّهَادَى رُءُوسُهُمْ، كَمَا تُتَّهَادَى رُءُوسُ التُّرُكِ

▽
بَيْتِ اللَّهِ

سورة التوبة

وَالَّذِينَ كَفَرُوا، فَسَيُجَذَّبُ الَّذِينَ يُكْفَرُونَ، وَيُجْرَقُونَ، وَ يَكُونُونَ
 خَائِفِينَ مَرْعُوبِينَ وَجِلِينَ، تُصْبَغُ الْأَرْضُ
 بِدِمَائِهِمْ، وَ يَفْشُو الْوَيْلُ وَ الرَّئِيَّةُ، فِي نِسَائِهِمْ،
 أَوْلِيكَ أَوْلِيَانِي حَقًّا، بِهِمْ أَدْفَعُ كُلَّ فِتْنَةٍ عَمِيَاءَ
 حِنْدِسٍ، وَ بِهِمْ، أَكْشِفُ الزَّلَازِلَ، وَ أَدْفَعُ
 الْأَضَارَ، وَ الْأَغْلَالَ، أَوْلِيكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ
 رَبِّهِمْ، وَ رَحْمَةٌ، وَ أَوْلِيكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ.^۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بَابُ الْأَنْزِلِ ثَابِتِ صُرْتِ مَوَدِّيٍّ

به نام خداوند بخشنده مهربان

این نامه از خداوند عزیز حکیم،
 برای محمد و نور خداوند و سفیر و
 حجاب و راهنمای او است، این کتاب
 را روح الامین (جبرئیل) از طرف
 پروردگار عالم فرود آورد (که

۱. اصول کافی: ۴۷۱/۲ باب ماجاء فی الاثنی عشر و النص علیهم عليهم السلام،

الاحتجاج: ۶۷/۱.

خداوند فرمود:

یا محمد، بزرگ بدار نام‌های مرا،
و نعمت‌های مرا شکر بگذار، و آیات
مرا انکار منما، بدرستی که من،
پروردگاری هستم که غیر من
پروردگاری نیست، درهم شکننده
جباران هستم، و راهنمای مظلومین
هستم، و دین دین می‌باشم،
بدرستی که من خداوندی هستم که
پروردگاری جز من نیست، پس کسی
که امید به غیر فضل من داشت یا از
غیر عدل من ترسید، عذاب نمودم
او را عذابی که احدی را آنچنان در
عالم، عذاب نمودم.

پس فقط مرا بندگی کن، و بر من
توکل نما، بدرستی که من هیچ
پیغمبری را مبعوث ننمودم تا کامل
گردید روزگار او و گذشت مدت او،
مگر اینکه برای او وصی قرار دادم و
بدرستی که من تو را بر

▽
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هدی است

تمام پیامبران فضیلت دادم، و وصی تو (یعنی حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام) را بر تمام اوصیاء (فضیلت دادم) و بزرگ داشتم تو را به دو فرزند تو و سبط تو، حسن و حسین، پس حسن را معدن علم خود قرار دادم، بعد از گذشت زمان پدر او، و حسین را خزینه وحی خود قرار دادم، و بزرگ داشتم او را به شهادت، و خاتمه دادم برای او سعادت را، پس او با فضیلت‌ترین کسی است که طلب شهادت نمود و بالاترین شهداء در درجه می‌باشد. کلمه تامّهام، و دلیل رسای خودم را نزد او قرار دادم و بوسیله عترت او ثواب می‌دهم و عقاب می‌نمایم.

اوّل از عترتشان، علی سید عابدین، و زینت اولیاء گذشته می‌باشد، و فرزند او شبیه جدّ او محمود، محمّد شکافنده علم من، و معدن حکمت من (است)، بزودی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کسانی که شک می‌کنند در جعفر

صَادِقٌ هَلَاکَ خَوَاهَنَدَ شَدَّ ؟

کسی که او را ردّ کند مرا ردّ کرده
است، حق است، قبول من، حتماً
گرامی می‌دارم مقام و منزلت جعفر
را، و حتماً او را مسرور می‌نمایم در
شیعیان و یاران و دوستان او، مقدر
گردیده است بعد جعفر، موسی را،
فتنه کور (و) تاریک، برای اینکه
ریسمان واجب من قطع نمی‌گردد و
حجت من مخفی نمی‌شود و حتماً
اولیاء من با کاسه تمام سیراب
می‌شوند کسی که یکی از آنان را انکار
نماید به راستی که نعمت مرا انکار
نموده است و کسی که تغییر دهد
آیه‌ای از کتاب مرا به راستی به من
افترا زده است، وای بر کسانی که
افترا زنند و انکار کنند.

وقتی که مدت موسی بنده من، و
برگزیده من، تمام شود، درباره علی
ولی و یاری کننده من، و کسی که بار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مدعی است

گران نبوت را بر او گذاردم و او را امتحان می‌کنم به چیره شدن آن (بار نبوت)، می‌گشود او را عفریت مستکبر، دفن می‌شود در شهری که بنا نموده آن را بنده صالح، در کنار بدترین خلق من (دفن می‌شود) حق است، گفتار من، که او را خوشحال کنم به محمد فرزند او، و خلیفه از بعد او، و وارث علم او، پس او معدن علم من است، و موضع سر من است، و حجت من بر خلق من می‌باشد.

ایمان نمی‌آورد بندمای به او، مگر اینکه بهشت را جای او قرار می‌دهم و شفیع قرار می‌دهم او را در هفتاد نفر از اهل بیت او، که کل آنان مستحق آتش باشند و تمام می‌نمایم به سعادت به وسیله فرزندش علی ولی من، و یاری کننده من، و کسی که شاهد بر خلق من و امین من، بر وحی من می‌باشد، خارج می‌نمایم از او (حضرت امام علی النقی علیه السلام) دعوت کننده به راه خودم، را و خازن علم من، حسن را، و کامل می‌نمایم این را به فرزندش محمد در حالی که

▽
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

باب اول: ثمانت حضرت موسی بن

رحمت برای عالم می باشد، برای اوست کمال موسی،
و ارزش عیسی را دارا می باشد، و صبر ایوب را
داراست، در زمان او دوستان من ذلیل می شوند،
سرهای آنان را به هدیه می برند، همچنانکه سرهای
تُرک و دیلم را به هدیه می برند، و آنان کشته
می شوند، و سوزانیده می شوند، و آنان ترسان
می باشند، در حالت رعب و وحشت هستند، زمین از
خون آنان رنگین می شود، و مصیبت و درد و ناله در
زنهای آنان آشکار می شود.

براستی اینان دوستان من هستند،
به وسیله اینان هر فتنه کور و تاریک
را دفع می کنم، و به وسیله اینان
زلزله ها را بر طرف می کنم، و بند و
قید و غلها را (به وسیله اینان) دفع
می کنم، اینان هستند که صلوات و
رحمت از طرف پروردگار بر ایشان
باد، اینان هدایت یافتگان می باشند.^۱

۱. اصول الکافی مترجم: ۲/۴۷۱.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مرحوم شیخ صدوق در «کمال الدین» نقل
نموده است:

بعضی از مردم، آن حضرت (امام حسن علیه السلام) را در
مصالحه با معاویه سرزنش کردند، آن حضرت
فرمود:

وای بر شما نمی دانید که من چه کردم؛ بخدا
قسم آنچه من انجام دادم بهتر است برای
شیعه من، از آنچه آفتاب بر آنها، در طلوع و
غروب خود می تابد، آیا نمی دانید برآستی که
امام مفترض الطاعة بر شما هستم، و به
فرمایش آشکار رسول خدا صلی الله علیه و آله یکی از دو
سید، جوانان اهل بهشت هستم؟

گفتند: بلی.

فرمود:

آیا ندانسته اید که خضر کشتی را
شکست و اقامه دیوار نمود و
غلام را کشت، موسی بن

عمران از کرده او در غفلت
 شد، زیرا که ~~بهر گزینی حکمت~~
 آن، بر او پوشیده بود، و حال
 آنکه در نزد خداوند که یاد او
 بالا است، حکمت و صواب بود؟
 آیا ندانسته‌اید که از ما اهل بیت
 کسی نیست که بیعت طاعی
 زمان او در گردنش نباشد، مگر
 قائمی که روح الله (حضرت
 عیسی) در پشت سرش نماز
 می‌کند؟ و براستی خدایتعالی،
 ولادت او را مخفی، و شخص او
 را غایب گرداند، تا اینکه، زمانی
 که خروج کند احدی را در
 گردن او بیعت نباشد.

امام نهمین از اولاد برادر
 حسین (علیه السلام)، که پسر سیده کنیزها
 و بهترین ایشانست، خداوند
 غیبت او را طولانی کند، بعد از
 این، او را بقدرت خود در

صورت جوانی که از چهل سالگی
کمتر است ظاهر سازد، تا آنکه
معلوم شود خدای تعالی بر
همه چیز قادر است.^۱

حضرت مهدی علیه السلام در کلام نورانی حضرت امام
حسین علیه السلام

شیخ صدوق علیه السلام با سند خود از حضرت (امام)
صادق علیه السلام از پدرش (حضرت امام) باقر علیه السلام از
پدرش (امام) علی بن الحسین علیه السلام از پدرش امام
حسین علیه السلام روایت نموده است که آن حضرت
فرمود:

در امام نهمین از اولاد من سنتی است از
یوسف، و سنتی (است) از موسی بن عمران،
و او قائم ما اهل بیت است خدای تعالی امر او

۱. کمال الدین: ۳۱۵/۱، دارالسلام: ۶۲.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

باب اول: شرافت حضرت مهدی

را در یک شب اصلاح می‌کند.^۱

و همچنین در کتاب «کمال الدین» به سند خود از همدانی روایت شده که گفت: از حضرت حسین بن علی علیه السلام شنیدم، که فرمود:

قائم این امت، او نهمین از اولاد من است، اوست صاحب غیبت، و او است کسی که میراث او را در حال حیات قسمت کنند.^۲

و نیز در همان کتاب «کمال الدین» ... آمده است که (حضرت امام) حسین بن علی علیه السلام فرمود: از اهل بیت ما دوازدهمین نفر، مهدی علیه السلام باشد، اول ایشان امیرالمؤمنین علی علیه السلام و آخر ایشان امام نهمین از اولاد من، او قائم به حق باشد خداوند عالم، زمین را بعد از مردن به وسیله او زنده می‌کند و دین حق را

۱. کمال الدین: ۳۱۶/۱، دارالسلام: ۶۶.

۲. کمال الدین: ۳۱۷/۱، دارالسلام: ۶۶.

بر همه ادیان ظاهر می‌گرداند هر چند که
 مشرکین آن را ناخوش دارند و او را غیبتی
 باشد که بسیاری از مردم به سبب طول آن
 مرتد می‌شوند و برخی ثابت می‌مانند با آنکه
 آنان را اذیت کنند و به آنان می‌گویند که این
 وعده چه وقت خواهد رسید اگر شما راست
 گویان هستید. آگاه باشید برآستی، کسی که
 در غیبت او اذیت و تکذیب ببیند و صبر کند
 چنان باشد که در پیش روی رسول
 خدا ﷺ با شمشیر جهاد کند.^۱

**حضرت مهدی ﷺ در کلام نورانی حضرت امام
 سجاد ﷺ**

مرحوم شیخ صدوق با سند خود روایت نموده
 است که: (حضرت) علی بن الحسین ﷺ فرمود:
 آیه شریفه **هُوَ أَوْلُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَى**

۱. کمال الدین: ۳۱۷/۱، دارالسلام: ۶۵.

بیت الله

مدی است

بِیَعُضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ^۱ در شأن ما نازل
شده و همچنین آیه ﴿وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً
فِي عَقْبِهِ﴾^۲

و امامت تا روز قیامت در عقب ذریه حسین
بن علی علیه السلام فرزند ابی طالب می باشد به
درستی که قائم ما را دو غیبت می باشد یکی
از دیگری طولانی تر است. اما غیبت اول
شش روز یا شش ماه یا شش سال است و
مدت غیبت دوم آنقدر طول می کشد که اکثر
مردمی که قائل به این امر هستند از این امر
برگردند و در آن ثابت نماند مگر کسی که
یقین او قوی باشد و معرفتش درست باشد و
در نفس خود از احکام ما تنگی نبیند از آنچه
که ما جاری کردیم، و تسلیم ما اهل بیت باشد.^۳

۲. الزحرف، ۲۸.

۱. الأنفال، ۷۵.

۳. کمال الدین: ۱/۳۲۳.

حضرت مهدی علیه السلام در کلام نورانی حضرت امام

باقر علیه السلام

علامه مجلسی رحمه الله تعالى علیه در کتاب
«بحار الأنوار» با سند خود نقل می نماید که ابی
حمزه ثمالی می گوید:

روزی در محضر حضرت امام محمد باقر علیه السلام
بودم، وقتی حاضرین از مجلس متفرق شدند به
من فرمود:

ای اباحمزه، از چیزهایی که
خدای تعالی حتمی فرموده،
قیام قائم علیه السلام ما است. هر که در
آن چه که می گویم شک کند، با
کفر و انکار خدا را ملاقات
می کند.

بعد از آن فرمود:

پدر و مادرم فدای کسی باد که
نامش نام من، و کنیه اش کنیه

بیت
بیت

باب اول، تألیف حضرت مهدی

من است، آن کسی که هفتمین
(امام) بعد از من است، می آید
کسی که او زمین را پر از عدل
کند چنانکه پر از جور گردیده
است.

(بعد فرمود:)

یا اباحمزه، هر که او را بیابد
باید تسلیم او شود، آنچنانکه
تسلیم محمد ﷺ شده است،
هر که او را انقیاد ننماید خدای
تعالی بهشت را بر او حرام
می کند و جای او در آتش است
و جای ظالمین بد جائی
می باشد.^۱

حضرت مهدی ﷺ در کلام نورانی حضرت امام
صادق ﷺ

۱. بحار الأنوار: ۲۴/۲۴۱، دارالسلام: ۶۸.

... ابراهیم کرخی می گوید: بر (حضرت) ابو
عبدالله، جعفر بن محمد الصادق علیه السلام، وارد شدم و
در نزد او نشستم. ناگهان ابوالحسن (حضرت امام)
موسی بن جعفر علیه السلام داخل شد و او در سنّ کودکی
بود در این هنگام من به سوی او بلند شدم و او را
بوسیدم و نشستم.

بعد (حضرت) ابو عبدالله علیه السلام فرمودند:

یا ابرهیم! آگاه باش، به راستی
که او صاحب تو بعد از من
می باشد، آگاه باش، درباره او
مردمانی هلاک می شوند و
درباره او مردمی دیگر رستگار
می شوند، پس خدا لعنت کند
قاتل او را، و بر روح او (قاتل او)
عذاب مضاعف گرداند، آگاه
باش که از صلب او خداوند
بهترین اهل زمین را در زمان
او خارج می گرداند که نام او نام

جَدَّ او ، و وارث علم و احکام و فضائل او می باشد ، معدن امامت و سر حکمت ، جبار بنی فلان او را می کشد ، بعد از عجائبی تازه و نو ، در حالی که به او حسد می برند ولیکن خداوند عزوجل رساننده امر خود می باشد هر چند مشرکان ناخوش داشته باشند ، خداوند متعال از صلب او بقیه دوازده امام هدایت کننده را خارج می نماید (آنان را) که خداوند مخصوص کرامت خود قرارشان داده است و برای آنان خانه قدس خود را حلال نموده است . کسی که منتظر (امام) دوازدهمین ایشان باشد مانند کسی است که شمشیر خود را برهنه نموده در جلو رسول خدا ﷺ از او دفاع

می نماید ...^۱

... مفضل بن عمر می گوید: (حضرت امام)

صادق جعفر بن محمد علیه السلام فرمود:

به راستی که خداوند تبارک و
تعالیٰ چهارده هزار سال پیش از
خلقت خلق چهارده نور خلق
نمود و آن چهارده نور، نور ما
می باشد.

در این هنگام به او گفته شد: ای فرزند رسول

خدا، آن چهارده نور، چه کسی می باشد؟

آنگاه فرمود:

محمد و علی و فاطمه و حسن
و حسین و امامان از فرزندان
حسین، آخر آن امامان، قائم
است، قیام می نماید بعد از
غیبت، در آن هنگام دجال را

۱. کمال الدین: ۲/۳۳۴.

می‌کشد و زمین را از هر جور و
ظلم پاک می‌گرداند.^۱

حضرت مهدی علیه السلام در کلام نورانی حضرت امام موسی
بن جعفر علیه السلام

... (حضرت) علی بن جعفر علیه السلام از برادر
بزرگوارش (حضرت امام) موسی بن جعفر علیه السلام
نقل می‌نماید که: (حضرتش) فرمود:

زمانی که پنجمین از فرزندان
هفتمین را گم کردید، به
خداوند، به خداوند، در دینتان
پناه ببرید و کسی شما را از
دینتان جدا نکند، ای فرزندانم،
براستی که چاره‌ای نیست برای
صاحب این امر از غیبت، تا
زمانی که بر می‌گردد از این

▽
بیت‌الهدی

مهدی است

۱. کمال‌الدین: ۲/۳۳۵.

امر ، کسی که قائل به این امر است ، برآستی که این یک امتحانی است از طرف خداوند عزوجل ، که امتحان می‌کند با آن خلق خود را ، و اگر پدران و اجداد شما دینی صحیح‌تر از این دین می‌دانستند آن را متابعت می‌کردند .

(علی بن جعفر می‌گوید:) گفتم: ای مولای من ، پنجمین از فرزندان هفتمین چه کسی می‌باشد؟
فرمود:

ای فرزند من ، عقل‌های شما از این مطلب نارسا است ، و آحلام شما از تحمل آن در تنگی است ولیکن اگر زنده بودید پس از مدتی او را درک می‌کنید .^۱

۱. علل الشرائع : ۲۴۴/۱ .

(در حدیثی دیگر) ... یونس بن عبدالرحمن

می گوید:

بر (حضرت امام) موسی بن جعفر علیه السلام داخل
شدم، به او گفتم: ای فرزند رسول خدا، شما قائم

به حق می باشید؟

آنگاه فرمود:

من قائم به حق هستم ولیکن
قائمی که زمین را از دشمنان
خداوند عزوجل پاک می نماید
و زمین را پر از عدل می نماید
همانگونه که پر از جور و ظلم
شده است، او پنجمین از
فرزند من است برای او غیبتی
می باشد که زمان آن طولانی
است در حالی که بر نفس خود
ترسان است، در آن غیبت
مردمانی مرتد می شوند، و
مردمی ثابت می مانند.

▽
بیت

مدی است

سپس امام علیه السلام فرمود:

خوش به حال شیعیان ما، آنان که در غیبت
قائم ما به ریسمان ما چنگ می‌زنند، آنان که
به ولایت ما ثابت هستند، و از دشمنان ما
بیزاری می‌جویند آنان از ما هستند و ما هم
از آنان هستیم، برآستی که به امامت ما
راضی شدند و ما هم به شیعه بودن آنها
راضی هستیم، پس خوش به حال آنها،
سپس خوش به حال آنها، اینان به خدا
قسم در درجه ما، روز قیامت با ما
می‌باشند.^۱

**حضرت مهدی علیه السلام در کلام نورانی حضرت امام
رضا علیه السلام**

مرحوم شیخ صدوق در کتاب «علل الشرایع»
(با سند خود) از حضرت امام رضا علیه السلام روایت
نموده که آن حضرت فرمود:

۱. کمال الدین: ۳۶۱/۲.

گویا شیعه خود را می بینم در
حالی که سوّمین از فرزند من
را گم کرده اند، مانند چهار
پایان، طلب چراگاه می کنند و او
را نمی یابند.

عرض کردم که: یابن رسول الله! برای چه این
چنین است؟

فرمود: برای اینکه امامشان غایب می شود.
آنگاه گفتم برای چه (امامشان غایب می شود؟)
فرمود برای این که زمانی که با شمشیر قیام کند
هر آینه احدی را در گردش بیعتی نباشد.^۱
در حدیثی طولانی، حضرت امام رضا علیه السلام به
دعبل حزاعی فرمود:

یا دعبل، الإمام بعدی، محمد ابنی، و
بعد محمد، ابنه علی، و بعد علی ابنه

۱. علل الشرایع: ۲۴۵/۱ باب ۱۷۹ ح ۶، مهدی موعود (عج): ۲۳۲/۱.

الحسن، و بعد الحسن ابنه الحجة القائم، المنتظر في غيبته، المطاع في ظهوره، لو لم يبق من الدنيا إلا يوم واحد، لطول الله عزوجل ذلك اليوم، حتى يخرج، فيملا الأرض عدلاً كما ملئت جوراً...

ای دعبل! امام بعد از من محمد فرزند من است، و بعد از محمد فرزند او علی است، و بعد از علی فرزند او حسن، و بعد از حسن فرزند او حجت قائم است که انتظار او در غیبتش کشیده می شود و در زمان ظهورش اطاعت می شود، اگر از دنیا باقی نماند مگر یک روز واحد، حتماً خداوند عزوجل آن روز را

طولانی می‌کند تا او خروج کند
سپس زمین را پر از عدل
می‌نماید همانگونه که پر از
جور شده است .

حضرت مهدی علیه السلام در کلام نورانی حضرت امام
جواد علیه السلام

مهدی است

... صقر بن ابی دلف می‌گوید:

شنیدم که (حضرت) اباجعفر محمد (امام

جواد علیه السلام) فرزند امام رضا علیه السلام می‌فرمود:

امام بعد من فرزندم علی
است، امر او امر من است، و
فرمایش او، فرمایش من
است، و طاعت او طاعت من
است، و امام بعد از او
فرزندش حسن می‌باشد که امر
او امر پدرش می‌باشد، و گفتار
او گفتار پدرش، و طاعت او

طاعت پدرش ، می باشد سپس
ساکت شد .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

باب اول : ساخت حضرت موسی علیه السلام

در این هنگام، به او گفتم: ای فرزند رسول
خدا (ﷺ) امام بعد از حسن (علیه السلام) چه کسی
می باشد؟

در این هنگام گریه شدیدی نمود سپس
فرمود:

براستی از بعد حسن فرزند او قائم به حق،
کسی است که انتظار او کشیده می شود.
بعد به او عرض کردم: ای فرزند رسول خدا
برای چه او را قائم می گویند؟
فرمود:

برای اینکه او بعد از مردن یاد او، و برگشتن
اکثرین قائلین به امامت او، قیام می نماید.
بعد به او عرض کردم: برای چه او را منتظر
نامیدند؟
فرمود:

براستی که برای او غیبتی است که زیاد

می شود روزهای او و طولانی می گردد مدت
 آن ، پس کسانی که مخلص هستند انتظار
 خروج او را دارند، و کسانی که در شک
 هستند منکر خروج او هستند، و مسخره
 می کنند او را کسانی که منکرند و تکذیب
 می شوند در آن غیبت کسانی که وقت تعیین
 می کنند، و در آن غیبت هلاک می شوند
 کسانی که عجله می نمایند و کسانی که تسلیم
 هستند نجات پیدا می کنند.^۱

**حضرت مهدی علیه السلام در کلام نورانی حضرت امام
 هادی علیه السلام**

... داود بن قاسم جعفری می گوید: شنیدم
 (حضرت) ابا الحسن صاحب عسکر علیه السلام (یعنی امام
 هادی علیه السلام) می گوید:

**جانشین بعد از من فرزندانم
 حسن است، پس چگونه خواهد**

۱. بحار الأنوار: ۱۵۷/۵۱.

بود برای شما از جانشین بعد از
جانشین .

در این هنگام گفتم: برای چه؟ خداوند مرا
فدای تو گرداند.
آنگاه فرمود:

برای اینکه شما شخص او را
نمی بینید و حلال نیست برای
شما او را به نامش ذکر نمایید .

گفتم: چگونه ما او را ذکر کنیم؟
فرمود: بگویید:

الحجّة من آل محمّد ﷺ .^۱

... علی بن عبد الغفار می گوید:

زمانی که ابو جعفر ثانی (امام نهم) از دنیا رفت شیعه
برای ابوالحسن (امام هادی علیه السلام) صاحب عسکر علیه السلام
نامه نوشتند و از او از امر (امامت) سؤال نمودند.
پس ابوالحسن (امام هادی علیه السلام) در جواب نوشت:

۱. کمال الدین: ۳۸۱/۲، بحار الأنوار: ۲۴۰/۵۰.

امر برای من است تا زمانی که
زنده هستم بعد زمانی که فرود
آمد برای من تقدیرات خداوند
عزوجلّ، خداوند جانشین من را
برای شمامی آورد، و چگونه خواهد
بود حال شما با جانشین بعد از
جانشین (یعنی حضرت مهدی علیه السلام)^۱.

حضرت مهدی علیه السلام در کلام نورانی حضرت امام حسن
عسکری علیه السلام

... موسی فرزند جعفر فرزند وهب بغدادی
می گوید: شنیدم (حضرت) ابا محمد، حسن بن
علی علیه السلام (امام عسکری علیه السلام) می گوید:
چگونه خواهد بود برای شما، و

۱. کمال الدین: ۳۸۲/۲، بحار الأنوار: ۱۶۰/۵۱.

براستی که اختلاف خواهید نمود
 بعد من در جانشین من، آگاه
 باش کسی که اقرار به ائمه بعد
 از رسول خدا ﷺ بنماید، آنکس
 منکر فرزند من شود مثل کسی
 است که اقرار بجمیع پیامبران
 الهی و رسولان او داشته باشد،
 سپس نبوت رسول خدا ﷺ را
 انکار کند، و کسی که منکر رسول
 خدا ﷺ شود مثل کسی است که
 منکر جمیع پیامبران الهی شده
 است، برای اینکه فرمانبرداری
 از آخر ما، مثل فرمانبرداری از
 اول ما است، و کسی که منکر
 برای آخر ما است، مثل کسی
 است که منکر اول ما است، آگاه
 باش براستی برای فرزند من
 غیبتی است که به شک می‌افتند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

باب اول: شرف حضرت موسی بن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مدی است

مردم، مگر کسی که خداوند او
را پاکی عطا فرماید.^۱

... محمد بن عثمان عمری که خداوند روح او را
مقدس بدارد می گوید: شنیدم پدرم می گفت:

سؤال شد از ابو محمد، حسن بن علی علیه السلام
(یعنی امام عسکری علیه السلام) و من در آنجا بودم، از
خبری که روایت شده بود از پدرانش علیهم السلام، اینکه
زمین خالی نمی شود از حجّت خدا بر خلق، تا
روز قیامت، و اینکه کسی که بمیرد و امام زمان
خود را نشناسد به مردن جاهلیت مرده است.
آنگاه امام علیه السلام فرمود:

این خبر حقّ است، کما اینکه
روز، حق است.

بعد به او گفته شد، ای فرزند رسول خدا، چه
کسی بعد از شما امام و حجّت می باشد.

۱. کمال الدین: ۴۰۹/۲.

آنگاه امام علیه السلام فرمود:

فرزندم محمد، او امام و حجّت بعد از من است، کسی که بمیرد و او را نشناسد، مرده است به مردن جاهلیت، آگاه باش براستی که برای او غیبتی است که در آن جاهلان می سوزند و در آن کسانی که باطل هستند هلاک می شوند، و در آن کسانی که وقت فرار می دهند تکذیب می شوند، سپس خارج می شود، مثل این که الآن می بینم پرچم های سفید را بالای سر او در نجف کوفه به حرکت در آمده است.^۱

حضرت مهدی علیه السلام در کلام نورانی خود آن حضرت

ازدی گوید:

سالی به مکه مشرف شدم روزی مشغول طواف کعبه بودم شوط ششم را به پایان رسانده و

۱. کمال الدین: ۴۰۹/۲، بحار الأنوار: ۱۶۰/۵۱.

می خواستم شوط هفتم را آغاز نمایم، ناگاه چشمم به حلقه‌ای از حاجیان افتاد که در طرف راست کعبه بودند، آنان دور جوانی زیبا، خوش چهره، و با هیبت، حلقه زده بودند، او با آن که دارای هیبت بود، اما از مردم دوری نمی‌کرد با آنها سخن می‌گفت، در حالی که زیبا نشسته بود، چنان زیبا و شیرین سخن می‌گفت، من زیباتر و شیرینتر از آن ندیده بودم. خواستم جلو بروم تا با او سخن بگویم ولی ازدحام جمعیت نگذاشت، از یکی پرسیدم او کیست؟

گفت: فرزند رسول خدا ﷺ که در آخر الزمان ظهور خواهد کرد، او هر سال روزی را برای خواص شیعیان خود، ظاهر گشته و با آنها سخن می‌گوید. من رو به آن آقا نموده و گفتم: سرور و مولای من! من برای هدایت خدمت شما آمده‌ام مرا هدایت فرمایید، که خداوند راهنمای شماست. او مشتی سنگ ریزه به من عنایت

فرمود، من آنها را گرفته و از آن جمع بیرون آمدم، یکی از کسانی که نشسته بود، به من گفت چه چیزی به تو عنایت فرمود؟

گفتم: مشتی سنگ ریزه، ولی وقتی دستم را باز کردم، دیدم شمش طلائی است، من می رفتم که ناگهان به من رسید و فرمود: حجّت و برهان را بر تو بیان نمودم حق بر تو آشکار شد و کوری و گمراهی از تو بر طرف شد آیا مرا شناختی؟
عرض کردم: نه.

فرمود:

أنا المهدى، أنا القائم بامر الله، أنا قائم الزمان، أنا الذى املاها عدلاً كما ملئت ظلماً وجوراً، إنّ الأرض لا تخلو من حجّة، و لا تبقى الناس فى فترة، و هذه أمانة تحدّث بها إخوانك من أهل الحقّ. من مهدى هستم، من قائم به امر خدايم، من قائم زمانم، من همان كسى هستم كه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

زمین را که از ستم و جور انباشته شده از
عدل و داد پر خواهم کرد، به راستی زمین
هیچ گاه از حجت خدا خالی نمی ماند، و
مردم هرگز در ضعف غیبت نخواهند ماند،
این سخن امانتی است بر عهده تو، و آن را به
برادران اهل حق خود بازگو کن.^۱

۱. قطره ای از دریای فضائل اهل بیت علیهم السلام: ۸۰۸/۲، به نقل از الثاقب فی المناقب: ۶۱۳ ح ۷ و همچنین در کتاب قطره چنین ذکر شده است که: این روایت را مرحوم شیخ راوندی در الخرائج: ۷۸۴/۲ ح ۱۱۰ و علامه مجلسی رحمه الله در بحار الأنوار: ۱/۵۲ ح ۱ (با اندکی تفاوت) نقل نموده اند.

باب دوم

عمیت و غربت حضرت مهدی عجله

غیبت و غربت حضرت صاحب الامر علیه السلام

اینک به احادیثی چند درباره غربت قطب عالم
امکان حضرت مهدی فاطمه علیها السلام از زبان اجداد
ظاهرینش گوش جان می دهیم:

مرحوم علامه مجلسی با سند خود از ابی
جحیفه و حارث بن عبد الله همدانی و حارث بن
شرب، نقل نموده که این جمع نزد (حضرت
امیرالمؤمنین) علی بن ابی طالب علیه السلام بودند، پس
در این هنگام (امام) حسن علیه السلام فرزند او روی
می آورد و امیرالمؤمنین علیه السلام می گوید: مرحبا به
فرزند رسول خدا و آنگاه (امام) حسین علیه السلام روی
می آورد، (حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام) می فرماید:
پدرم به فدای تو ای پدر فرزند بهترین کنیزان.

راوی عرض می کند: یا امیرالمؤمنین چه شد
که این را برای (امام) حسن و این را برای (امام)
حسین فرمودی؟ و فرزند بهترین کنیزان کیست؟
آنگاه امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود:

ذاک الفقید، الطّرید، الشّرید، م ح م د بن

بیت
بیت

بیت
بیت

الحسن بن علی بن محمد بن علی بن
موسی بن جعفر بن محمد بن علی بن
الحسین، هذا و وضع یده علی، رأس
الحسین علیه السلام.^۱

(فرزند بهترین کنیزان) آن گم شده، و طرد
شده، و رانده شده. م ح م د فرزند حسن فرزند
علی، فرزند محمد، فرزند علی، فرزند موسی،
فرزند جعفر، فرزند محمد، فرزند علی، فرزند
این حسین (است) و دست خود را بر سر (امام)
حسین علیه السلام گذاشت.

و همچنین اصبع بن نباته می گوید: شنیدم که
امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود:

صاحب هذا الأمر، الشرید، الطرید،
الفرید، الوحید.^۲

صاحب این امر آن کسی است که رانده شده،
طرد شده، یگانه (و) تنها (است).

و داود ابن کثیر گوید:

۱. بحار الأنوار: ۱۱۰/۵۱. ۲. بحار الأنوار: ۱۲۰/۵۱.

از حضرت امام موسی ابن جعفر علیه السلام درباره
(حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف) سؤال
کردم.

فرمود:

هو الطّرید، الوحید، الغریب، الغائب
عن أهله...^۱

او (امام

زمان) طرد شده، و تنها و غریب، و غائب از اهل خود می باشند.

همچنین سرور ما، حضرت اباعبدالله الحسین علیه السلام در ضمن حدیثی
که از حضرتش می پرسند: شما صاحب امر هستید،
می فرماید:

ولکن صاحب هذا الأمر، الطّرید،
الشّرید، الموتور...^۲

ولیکن صاحب این امر (حضرت مهدی علیه السلام)
طرد شده، و تنها و او را تنها گذاشته اند.

و اینک سزاوار است به حدیث شریف دیگری،
از سید و مولایمان حضرت امام صادق علیه السلام با دیده

۱. بحار الأنوار: ۱۵۱/۵۱. ۲. بحار الأنوار: ۱۳۳/۵۱.

بصیرت و سوز قلب، توجه نموده، و از زبان و حالت مولایمان، و از آه و سوز او الهام می‌گیریم و به مولای خود تأسی و اقتدا نموده و در فراق حضرت ولی عصر علیه السلام اشک از دیدگانمان جاری می‌نماییم، و قلب خود را از گرد و غبار زمان غیبت شستشو می‌دهیم، و درد فراق را احساس و در فراق او می‌نالیم تا به ظهور مولای مهربان خود نائل گردیم، و سر به پای مبارکش بگذاریم، به امید روزی که به وصال سید و مولایمان، حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف مفتخر گردیم.

سدیر صیرفی می‌گوید:

من، مفضل، ابوبصیر، و ابان بن تغلب، خدمت مولای خودمان، ابو عبد الله (حضرت امام صادق علیه السلام) شرفیاب شدیم، دیدیم که امام علیه السلام بر روی خاک نشسته، و شمینهای خیری پوشیده، به طوری که دور گردن مبارک را گرفته بود، بدون یقه بود و آستینهای کوتاهی داشت و آن حضرت گریه می‌نمود، مانند شخص مصیبت زده‌ای که

فرزند از دست داده، در حالی که دارای جگری سوزان بود، و حزن و غم از صورت مبارکش آشکار شده بود، و رخسار مبارکش تغییر کرده و اشک بر روی گونه‌های مبارکش جاری بود و می‌فرمود:

سیدی غیبتک نفت رقادی، و ضیقت
 علی مهادی، و ابتزت منی راحة
 فؤادی، سیدی غیبتک أوصلت مصابی
 بفجایع الأبد...^۱

آقای من، غیبت تو، خواب را از من گرفته است، و محل آسایش مرا تنگ کرده، و راحتی قلبم را گرفته، آقای من، غیبت تو مصیبت مرا به درد همیشگی وصل نموده ...
 با توجه به این احادیث شریفه، نباید نسبت به غربت حضرت امام عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف

۱. کمال‌الدین: ۳۵۲/۲، مکیال المکارم: ۱۷۶/۲.

بیت
علیه السلام

مهدی
انتظار

بی تفاوت باشیم بلکه به حضرات امامان
معصومین علیهم السلام اقتدا نموده و توجه به مظلومیت و
غیبت و غربت حضرت مهدی داشته باشیم و
همانگونه که حضرت امام صادق علیه السلام برای غیبت
حضرت مهدی علیه السلام سوز و آه دارد، ما هم حداقل
مقداری سوز و آه غربت، و فراق مولای خویش
را، دارا باشیم و در فراق او فریاد زنیم و از
چشمانمان برای ظلمی که به اهل بیت و امام
زمان علیه السلام وارد شده، اشک جاری نمائیم و به فکر
بر طرف شدن آن به وسیله فرج و قیام حضرت
مهدی علیه السلام باشیم، و ظهور حضرتش را لازم
بدانیم.

باب سوم

انتظار و دعا برای فرج

واجب بودن انتظار و افضل اعمال

حضرت عبدالعظیم حسنی سلام الله عليه

می فرماید:

به محضر مولایم حضرت جواد علیه السلام وارد شدم، و تصمیم داشتم از آن بزرگوار درباره قائم آل محمد علیه السلام سؤال کنم، که آیا او، همان مهدی است یا دیگری؟ قبل از آنکه چیزی بگویم؛

آن حضرت فرمود:

يا أبا القاسم إنَّ القائمَ منّا هو المهدى،
الَّذى يجب أن ينتظر في غيبته، و يطاع
في ظهوره، و هو الثالث من ولدي، و
الَّذى بعث محمداً بالنبوة و خصنا
بالإمامة، إنّه لو لم يبق من الدّنيا إلاّ يوم
واحد، لطوّل الله ذلك اليوم، حتّى
يخرج، فيملأ الأرض قسطاً و عدلاً، كما

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

باب سوم: انتظار و غایب برای فرج

ملئت جوراً و ظلماً، و إنَّ الله تبارك و
تعالی يصلح أمره في ليلة، كما أصلح
أمر كلیمه موسى عليه السلام، ليقتبس لأهله ناراً
فرجع و هو رسول نبیّ.

ثمَّ قال عليه السلام أفضل أعمال شیعتنا، انتظار
الفرج.

ای ابا القاسم، قائم ما، همان مهدی است
همان کسی که در زمان غیبت انتظار او
واجب است، و در زمان ظهور اطاعت او
واجب می باشد. او سؤمین نفر از نسل من
است. سوگند به آن کسی که محمد صلوات الله علیه را
به نبوت مبعوث نمود و مقام امامت را
مخصوص ما قرار داد، اگر از دنیا باقی نماند
مگر یک روز، خداوند آن روز را حتماً
طولانی می کند تا او خروج کند، و زمین را پر
از قسط و عدل نماید، همان گونه که از جور
و ستم پر شده باشد و به راستی خداوند

تبارک و تعالی، امر او را در یک شب اصلاح می‌کند، همان گونه که کار کلیم خود حضرت موسی علیه السلام را اصلاح نمود، او برای به دست آوردن آتش برای خانواده‌اش رفت ولی در حالی برگشت که دارای مقام نبوت و رسالت بود.

سپس حضرت امام جواد علیه السلام فرمودند:

با فضیلت‌ترین اعمال شیعیان ما، انتظار فرج

است.^۱

دوستان ما هر روز و هر شب منتظر فرج هستند

ابی حمزه از جیش بن معتمر، روایتی نقل نموده که جیش می‌گوید:

بر (مولا امیرالمؤمنین) علی علیه السلام وارد شدم و او در رحبه، بود در حالی که تکیه نموده بود. پس به حضرت گفتم: سلام بر تو ای امیر مؤمنان، و

۱. بحار الأنوار: ۱۵۶/۵۱، صحیفه مهدیه ۹۹.

رحمت و برکات خدا بر شما باد، چگونه صبح
نمودی، راوی می گوید: حضرت
امیرالمؤمنین (علیه السلام) سر (مبارک) را بلند نمود و
جواب سلام مرا داد و فرمود:

أصبحت و الله محبباً لمحبتنا، صابراً على
بغض مبغضنا، إن محبتنا ينتظر الروح و
الفرج، فى كل يوم و ليلة...!

صبح نمودم در حالی که قسم به خدا دوست
می دارم دوستانمان را که صبر می کنند بر
دشمنی دشمنان ما، براستی که دوستان ما
منتظر روح و فرج در هر روز و هر شب
می باشند...

بعد از آشکار شدن مورد انتظار از حدیث
شریف، باید توجه داشت که در زندگی مورد
انتظار ما نیکو و صحیح باشد؟ و همچنین در
انتظار بزرگواری که جهان و جامعه را اصلاح

۱. بحار الأنوار: ۱۲۱/۲۷، أعلام الدین: ۲۴۸.

می نماید بوده و در انتظار کسی که خوشنود کنند
 دلهاست باشیم و استمداد و التجاه به درگاه
 حضرت حق داشته باشیم که صاحب و سید و
 مولایمان را برای ما ظاهر فرماید، و روزگار
 ظهور باهرالنورش را برسان و برای برقراری
 تقوی و صلاح و نیکو کاری در عالم، انتظار
 ببریم، و سوز فراق حبیب قلبها حضرت مهدی را
 دارا باشیم.

آن شخصیتی که حجّت و ولیّ حضرت
 پروردگار است و دوازدهمین خلیفه حضرت
 خاتم الأنبیاء محمد مصطفی ﷺ، و مصلح کل
 جهان می باشد، و ریشه گن کننده کفر و ضلالت، و
 برقرار کننده حق و عدالت است، و اوست که تمام
 خیر و خوبیهاست همانگونه که حضرت احدیت
 در کتاب آسمانی خود «قرآن مجید» می فرماید:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿بَقِيَّةُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾^۱

بقیة الله خیر است برای شما، اگر شما
مؤمن به (خداوند) هستید.

پس وقتی گمراهی و ضلالت و سر و بدی را
می بینیم و قدرت بر طرف کردن آن را نداریم به
فکر خیر و مقتدر الهی و در انتظار او بوده و از
خداوند او را طلب نماییم.

زمانی که اختلافات و مسائل خار کننده
مؤمنین و خار شدن آنان را می بینیم و نمی توانیم بر
طرف کنیم باید به یاد معزز مؤمنین و در انتظار
مقدم شریف او بود.

زمانی که جامعه را به سوی مسائل غیر شرعی
راه یافته، و در چاه بدبختی و گمراهی افتاده
می بینیم، و قدرت نجات آنان را نداریم، به فکر
منجی بوده و به یاد و انتظار حضرت بقیة الله

۱. هود: ۸۶.

الأعظم عليه السلام که وعده ظهورش داده شده باشیم.

زمانی که بی تفاوتی نسبت به دین و قرآن مشاهده می‌کنیم، و کفر، نفاق و فساد در عموم جامعه جهانی را می‌بینیم در حد امکان و قدرت ایفاء وظیفه نماییم و اگر قدرت مبارزه و بر طرف کردن فساد جهانی را نداریم به فکر بوده و در مقابل این فسادها خود را مسئول بدانیم و به فکر قانع کفار، و نابود کننده فساد و تبه کاری باشیم و در انتظار مقدم شریف بر قرار کننده عدل و راستی باشیم.

وقتی که آثار روشن حق را در جامعه محو و نابود می‌بینیم، اقدام به برقراری آن نماییم؟ و اگر قدرت نداریم انتظار و التجاء و التماس به درگاه حضرت احدیت نماییم و از او زنده کننده آثار حق را خواستار شویم.

وقتی مشاهده می‌کنیم که دشمنان بر مؤمنین مسلط و اسباب اذیت آنان هستند و ناموس، جان،

▽
بیت
الله

بسم الله و دعا برای فرج

مال و دین آنان از دست دشمن در امان نیست
انجام وظیفه نماییم و از خداوند منجی و در هم
شکننده شوکت متجاوزین را خواهان باشیم.

زمانی که فقر و تهیدستی افراد مؤمن را
می بینیم و آنان را سخت در گرفتاری می بینیم
حرکتی برای آنان داشته باشیم و اگر از قدرت و
توان ما بر نمی آید، انتظار حلال مشکلات، و بر
طرف کننده فقر و تهیدستی، حضرت ولی
عصر علیه السلام را دارا بوده و دعا نماییم، زمانی که بی
حرمتی جامعه نسبت به دین، اعم از بی حجابی،
فحشا و بی احترامی فرزندان به پدر، و همچنین قطع
رحم، و رحم نکردن بزرگتر به کوچکتر، و بی
اعتمادی و بی اطمینانی و ... را در امور اجتماعی به
یکدیگر مشاهده می نماییم تا حد امکان، انجام
وظیفه نماییم و در ماسوز و آه دینی و غیرت دینی
شعله ور گردد، که این برنامه را حل نماییم و به
فکر برقراری فرمان الهی باشیم و وقتی عجز و
ناتوانی نسبت به آن بر نامه به ما دست داد در انتظار

مصلح کل باشیم و برای او دعا نماییم.

بلکه در هر حال دست از دعا بر نداریم و از خداوند متعال ظهور امام زمان را مسئلت نماییم.

در نتیجه آنچه افراد و جامعه را فاسد می‌کند و باعث فلج شدن آن می‌شود و به آن ضرر می‌زند و جامعه را بر طبق فرمان الهی و قرآن و اهل بیت علیهم‌السلام راهنمایی نمی‌کند و از اطاعت و فرمان حق باز می‌دارد و فساد و شر و بدی می‌باشد. مسلم بر طرف شدن آن لازم است تا اینکه جامعه بتواند به فرمان الهی لبیک گوید و دین و دنیای جامعه اصلاح گردد، و در روز قیامت سر بلند و فائز و رستگار باشد نه اینکه در روز قیامت شرمنده اعمال خود باشد.

پس باید در انتظار مقدم پریمت حضرت بقیه الله الأعظم علیه‌السلام باشیم و هر لحظه منتظر تشریف فرمایی حضرتش باشیم (همانگونه که از حدیث و کلام نورانی حضرت امیرالمؤمنین علیه‌السلام این مطلب

▽
بیت الله

بسم الله و تعالی و دعا برای فرج

را قبلاً الهام گرفتیم) و برای ریشه کن شدن گناه و اجرای حق او را بخوانیم و فرمان الهی را اطاعت نموده و اجرای آن را در همه جا لازم بدانیم. اگر احساس مسئولیت دینی نمودیم، انتظار حضرتش را کشیده و تشریف فرمائی او را در هر لحظه لازم می دانیم.

همانگونه که از فرمایش حضرت امام جواد علیه السلام معلوم شد که انتظار فرج او لازم و واجب می باشد. پس زمانی که دستورات الهی را زیر پا دیدیم مشتاقانه اقدام نماییم و نگذاریم به حلال و حرام الهی، و فرمان او بی اعتنائی شود یا توهین به آن شود و اگر چاره و قدرت بر طرف کردن توهین و بی اعتنائی را نداریم، پس نتیجه می گیریم که انتظار مقدم مولایمان را داشته باشیم و از خداوند بخواهیم که حضرتش را بفرستد و احکام او در تمام صحنه گیتی اجرا گردد.

در حدیثی طولانی عمار سباباطی می گوید به حضرت امام صادق علیه السلام گفتم:

... فدای تو شوم به راستی که مرا ترغیب در

عمل فرمودید، ولیکن دوست دارم بدانم، چگونه

است که ما گردیده‌ایم امروز از نظر اعمال با

فضلیت‌تر از اصحاب امام از شما، که ظاهر باشد

در زمان دولت حق، در صورتی که ما و آنان در

یک دین هستیم و آن دین خداوند عزوجل

می‌باشد؛

(حضرت امام صادق علیه السلام) فرمودند:

إنکم سبقتموهم إلى الدّخول فی دین

الله، و إلى الصّلاة، و الصّوم و الحجّ، و

إلی کلّ فقهٍ و خیرٍ، و إلى عبادة الله، سرّاً

من عدوّکم، مع الإمام المسّتر، مطیعون

له، صابرون معه، منتظرون لدولة

الحقّ، خائفون علی إمامکم، و علی

أنفسکم، من الملوك، تنظرون إلى حقّ

إمامکم و حقّکم، فی أيدي الظّلمة، قد

منعوکم ذلك، و اضطرّوکم إلى جذب

الدّنيا، و طلب المعاش، مع الصّبر علی

دینکم، و عبادتکم، و طاعة ربکم، و
الخوف من عدوکم، فبذلک ضاعف الله
أعمالکم، فهنيئاً لکم هنيئاً.

براستی که شما سبقت گرفته‌اید
از آنان به سوی داخل شدن در
دین خداوند و به سوی نماز و
روزه، و به سوی هر فهم و
نیکی، و به سوی عبادت
خداوند مخفی از دشمن
خودتان، با امامی که ظاهر
نیست، شما مطیع او (امام
غایب) بوده و با او صبر
نموده‌اید، منتظر دولت حق
بوده‌اید، و بر امام خود و بر
نفس خود از پادشاهان ترسان
بوده‌اید و حق امام خود و حق
خودتان را در دست‌های ظالمها
می‌بینید، براستی که شما را از
آن حق منع کردند و شما را

ناچار کردند به سوی جذب دنیا
 و طلب روزی، با صبر بر دینتان
 و عبادت شما و طاعت
 پروردگارتان، و خوف از
 دشمنان، به همین جهت
 خداوند متعال اعمال شما را دو
 چندان گردانید، پس گوارا باد
 شما را گوارا.

عمار سابطی می گوید: به حضرت عرض
 کردم: فدای شما شوم، پس برای چه آرزوی کنیم
 با این کیفیت، ما از اصحاب قائم علیه السلام در ظهور حق
 باشیم، و ما امروز در امامت شما و طاعت شما
 هستیم که کردارهای ما از کردارهای اصحاب
 دولت حق افضل است.
 حضرت فرمود:

سبحان الله أما تحبون أن يظهر الله
 عز وجل الحقّ و العدل في البلاد، و
 يحسن حال عامّة الناس، و يجمع الله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

باب شوم: اظهار و طاعت برای فرج

الكلمة، و يؤلف بين القلوب المختلفة،
 و لا يعصى الله في أرضه، و يقام حدود
 الله في خلقه و يردّ الحقّ إلى أهله،
 فيظهروه حتى لا يستخفي بشيءٍ من
 الحقّ مخافة أحدٍ من الخلق...^۱
 منزّه است خداوند، آیا دوست
 ندارید که خداوند عزوجلّ
 ظاهر گرداند حق و عدل را در
 شهرها، و حال عموم مردم را
 نیکو گرداند، و اجتماع کلمه
 نماید و بین قلب‌های مختلف
 اُفت ایجاد کند، و خداوند در
 زمین معصیت نشود و در خلق
 اقامه حدود خداوند بشود، و
 حق به اهلش برگردد، پس

۱. بحار الأنوار: ۱۲۷/۵۲، الکافی: ۳۳۳/۱ باب نادر در حال غیبت با

تفاوت، کمال الدین: ۶۴۵/۲.

خداوند حق را ظاهر می‌نماید
تا اینکه چیزی از حق از ترس
احدی از خلق مخفی نماند ...

و در حدیث شریفی دربارهٔ انتظار فرج،
حضرت مولی المومنین، امیرالمؤمنین علی علیه السلام
می‌فرماید:

انتظروا الفرَج، و لا تياسوا من روح
الله، فإنَّ أحبَّ الأعمالِ إلى الله عزَّوجلَّ،
انتظار الفرَج.

منتظر فرج باشید و از روح
خدا نا امید نشوید، برآستی که
محبوبترین عمل‌ها نزد
خداوند عزوجل، انتظار فرج
می‌باشد.

و آن حضرت در ادامه می‌فرماید:

.... الآخذ بأمرنا، معنا غداً في حظيرة
القدس، و المنتظر لأمرنا، كالمتشحط

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بدمه في سبيل الله.^۱
 ... کسی که امر ما را بگیرد در
 حظيرة القدس، با ما خواهد
 بود و کسی که منتظر امر ما
 باشد مانند کسی است که در
 خون خود در راه خدا غلطیده
 باشد.

و در حدیثی دیگر حضرت امام صادق علیه السلام
 می فرماید:

من مات منكم على هذا الأمر، منتظراً
 له كان كمن كان في فسطاط القائم عليه السلام.^۲
 کسی که از شما منتظر این امر
 باشد و بمیرد مانند کسی است
 که درخیمه قائم علیه السلام می باشد.

و همچنین در حدیث حضرت امام رضا علیه السلام

۱. بحار الأنوار: ۱۲۳/۵۲.

۲. بحار الأنوار: ۱۲۵/۵۲، اعلام الدین: ۴۲۹، المحاسن: ۱۷۳/۱.

ما أحسن الصّبر و انتظار الفرج، أما سمعت قول الله تعالى [عزّوجلّ] ﴿و ارتقبوا إنّي معكم رقيبٌ﴾ و قوله عزّوجلّ: ﴿فانتظروا إنّي معكم من المنتظرين﴾ فعليكم بالصّبر، فإنّه إنّما يجيء الفرج على اليأس، فقد كان الذين من قبلكم أصبر منكم.^۱

چه نیکو است صبر نمودن و انتظار فرج را داشتن، آیا نشنیده‌ای قول خداوند عزّوجلّ را که می‌فرماید: و منتظر باشید من هم با شما در انتظار هستم، پس بر شما باد صبر، و بدرستی که حتماً فرج در موقع ناامیدی می‌رسد و آنانکه قبل از شما بودند صابرتر از شما

۱. بحار الأنوار: ۱۲۹/۵۲، کمال الدین: ۶۲۵/۲، مکیال المکارم: ۱۴۱/۲.

بودند .

و محمد بن فضیل می گوید: فرج را از
حضرت علیه السلام سؤال کردم؟
حضرت فرمود که:

آیا انتظار فرج از فرج نیست،
خدای عزوجل فرموده ...
فانتظروا انی معکم من المنتظرین^۱
شما انتظار برید بدستی که
من با شما از منتظرینم^۲.

و همچنین ابوبصیر می گوید:

حضرت امام صادق جعفر بن محمد علیه السلام
درباره قول خداوند عزوجل که می فرماید:

﴿يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ
نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ

▽
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مدی است

۲. بحار الأنوار: ۱۲۸/۵۲.

۱. الأعراف، ۷۱.

كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا^۱

فرمودند:

يعنى يوم خروج القائم المنتظر منا، ثمَّ قال عليه السلام يا با [أبا] بصير! طوبى لشيعة قائمنا، المنتظرين لظهوره في غيبته و المطيعين له في ظهوره، أولئك أولياء الله الذين لا خوفٌ عليهم، و لا هم يحزنون.^۲

يعنى روز خروج قائم منتظر از ما می باشد، سپس فرمود: ای ابو ابابصیر! خوش به حال شیعیان قائم ما، آنان که منتظر ظهور او هستند در زمان غیبت او، و اطاعت کنندگان از او، در زمان ظهور او هستند، اینان

۱. انعام: ۱۵۸.

۲. بحار الأنوار: ۱۴۹/۵۲، کمال الدین: ۳۵۷/۲ و این روایت در کتاب

و مکيال المكارم: ۱۴۲/۲ اشاره شده است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دوستان خدا هستند آنان که
خوفی بر آنان نیست و آنان
محزون نیستند.

دعا برای فرج

اینک بنگریم که سید و مولایمان حضرت امام
صادق علیه السلام درباره دعا برای فرج چه می فرماید:
فضل ابن ابی قرّه می گوید شنیدم که حضرت
ابا عبدالله (امام صادق علیه السلام) فرمودند:

... فلما طال على بنى إسرائيل العذاب،
ضجّوا و بكوا إلى الله أربعين صباحا،
فأوحى الله إلى موسى وهارون، أن
يخلصهم من فرعون، فحطّ عنهم سبعين
و مائة سنة.

قال، و قال أبو عبد الله: هكذا أنتم، لو
فعلتم لفرّج الله عنا، فأما إذا لم تكونوا
فإن الأمر، ينتهى إلى منتهاه.^۱

۱. تفسیر العیاشی: ۱۵۴/۲، مستدرک الوسائل: ۲۳۹/۵، بحار الأنوار:

... زمانی که عذاب بر
 بنی اسرائیل طولانی شد، چهل
 روز به درگاه خداوند ضجّه و
 گریه کردند، خداوند (متعال) بر
 حضرت موسی و هارون وحی
 فرمود که بنی اسرائیل را از
 دست فرعون خلاص کنند، و
 عذابی که بنا بود صد و هفتاد
 سال دیگر برداشته شود از آنها
 برداشت.

حضرت امام صادق علیه السلام در ادامه فرمود:

همچنین شما (شیعیان)؛ اگر این
 عمل (یعنی گریه و دعا کردن
 برای تعجیل فرج) را انجام
 دهید، خداوند قطعاً فرج و
 گشایش ما را می‌رساند و اگر
 انجام ندهید، این امر به نهایت

خود می‌رسد.^۱

براستی، فرمایش حضرت امام صادق علیه السلام امید بزرگ، به قلب تمام ارادتمندان و محبتان اهل بیت علیهم السلام می‌بخشد و افکار و قلب آنان را روشن می‌نماید و غافلان را بیدار می‌نماید. و به راستی از این بیان شریف می‌یابیم که حضرتش، با نظر ترحم و لطف، نظر نموده و همه ما را راهنمایی می‌فرماید که در این امر بزرگ انجام وظیفه نماییم تا از فیض ظهور و فرج حضرت بهر مند گردیم و از گرفتاری زمان غیبت نجات پیدا کنیم و امام زمان خویش را از خود راضی نماییم.

بهترین دعا، دعا برای فرج

بهترین دعا، دعای برای فرج امام زمان علیه السلام

۱. بحار الأنوار: ۳۳۹/۵۲.

می باشد، زیرا دعا نمودن برای آن روز موعود است که خداوند می فرماید: ما منتظر آن روز هستیم و دعا نمودن برای حاجت و خواست حضرات اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام است که منتظر مقدم مبارک حضرت مهدی علیه السلام هستند و دعا نمودن برای بر طرف شدن بدعتها، و اجرا و بر قراری تمامی آیات و کتاب الهی، و سنت حق می باشد.

همانگونه که از بیانات و فرمایشات حضرات اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام در احادیث و دعاها می یابیم.

ابوبصیر از (حضرت) امام باقر علیه السلام نقل می نماید که حضرت فرمود:

... و لا یترك بدعةً إلاّ أزالها، و لا سنّةً إلاّ أقامها...^۱

۱. بحار الأنوار: ۳۳۹/۵۲.

بیت الله

بسم الله الرحمن الرحيم

... هیچ بدعتی نیست مگر اینکه
آن را حضرت مهدی (عجل الله تعالی
فرجه الشریف) از بین می‌برد و هیچ
سنّتی نیست مگر اینکه آن را به
پا می‌دارد...

دعا برای فرج در حقیقت درخواست نابودی
جور و ستم می‌باشد و همچنین در واقع، نجات و
عزت همه مؤمنین و زنده شدن شهرها، و نابودی
جبارین و ستمگران و در هم شکستن دستگاه
کافران و گمراهان می‌باشد و این واقعیت را از دعا
در ارتباط با حضرت مهدی علیه السلام می‌یابیم.
در فرازی از دعای غیبت مولایمان امام
زمان علیه السلام آمده است که می‌فرماید:

وَ اسْتَنْقِذْ بِهِ عِبَادَكَ الْمُؤْمِنِينَ، مِنَ الذُّلِّ،
وَ انْعَشْ بِهِ الْبِلَادَ، وَ اقْتُلْ بِهِ جَبَابِرَةَ
الْكُفْرِ، [الْجَبَابِرَةَ وَ الْكُفْرَةَ]، وَ اقْصِمْ بِهِ

رُءُوسَ الضَّلَالَةِ ۱.

و آزاد نما به وسیله او بندگان مؤمن خود را از خواری، و زنده کن به وسیله او شهرها را، و به قتل رسان به وسیله او سرکشان کفر را، و در هم شکن به وسیله او سرکرده‌های گمراهی را.

بی شک دعا برای فرج دعا برای نابودی اشرار و باقی ماندن خوبان در عالم هستی است.

همانگونه که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام

فرمودند:

... و يهلك الأشرار، ويبقى الأخيار، و

لا يبقى من يُبغض أهل البيت.

(آن اصلاحگر بزرگ) ... شرارت

پیشه‌ها را از میان بر می‌دارد و

شایستگان و نیکان را باقی

می‌گذارد و کینه توزان نسبت به

۱. بحار الأنوار: ۳۲۷/۹۲، کمال الدین: ۵۱۲/۲، مفاتیح الجنان، دعای

خاندان وحی و رسالت باقی نخواهند ماند.^۱

دعا برای فرج در واقع دعا برای خالی شدن تمام مناطق از شر دشمنان و خالی شدن مشارق و مغارب زمین از لوت شیاطین و دشمنان، و پاک و پاکیزه شدن همه جا از رجس و پلیدی است، که دشمنان به وجود آورده‌اند.

دعا برای فرج یعنی پاک شدن زمین، کوه و دریا و دشتهای از دشمنان و ستمکاران، و محو شدن آثار آنان، و شفا یافتن قلب بندگان خداوند است، و همچنین بازیابی آنچه از دین خداوند که محو شده است.

دعا برای فرج در واقع دعا برای اصلاح تمام احکامی که تبدیل به غیر احکام الهی گردیده است، و برای بدست آمدن حقیقت‌های از دست رفته،

۱. امام مهدی علیه السلام از ولادت تا ظهور: ۷۳۸ به نقل عقدالذکر: ۱۵۹ باب ۷.

که شرع مقدس آن را قرار داده است، و همچنین برای نسابودی بدعت‌ها و زور و چیاو لگری هاست.

دعا برای فرج یعنی دعا برای خاموش شدن آتش فتنه‌ها و درک نمودن شخصیتی که خداوند او را خالص گردانیده است، همچنین درک کسی که خداوند او را تمکن می‌دهد و دینی که راضی گردیده به دست او جاری شود.

این مطالب حقایقی است که می‌توانیم آن را از کلام وحی، قرآن مجید و دعای شریف غیبت بیابیم.

خداوند متعال در قرآن مجید می‌فرماید:

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْخِلَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ...﴾^۱
خداوند وعده فرموده کسانی

۱. سوره شریفه نور، ۵۵.

مهدی است

را که از شما ایمان آورده‌اند و
عمل صالح انجام داده‌اند حتماً
برای آنان طلب جانثنی در
زمین می‌نماید.

و در دعای غیبت در ارتباط با ظهور حضرت
مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف می‌خوانیم:

... حَتَّىٰ يَعودَ دِينُكَ بِهِ وَ عَلَىٰ يَدَيْهِ،
غَضًّا، جَدِيدًا، صَحِيحًا لَا عِوَجَ فِيهِ، وَلَا
بِدْعَةَ مَعَهُ، حَتَّىٰ تُطْفِئَ بِعَدْلِهِ نيرانَ
الْكَافِرِينَ، فَإِنَّهُ عَبْدُكَ الَّذِي اسْتَخْلَصْتَهُ
لِنَفْسِكَ، وَ ارْتَضَيْتَهُ لِنَصْرِ دِينِكَ.^۱
... تا دین تو به وسیله او و به
دست توانای او برگردد (و) از نو
تازه و صحیح (شود) که کجی و
انحراف در او نباشد و بدون

۱. بحار الأنوار: ۳۲۷/۹۲، کمال الدین: ۵۱۲/۲، فاتیح الجنان، دعای

غیبت: ۹۷۸.

بدعت باشد، تا به برکت عدل
 او خاموش گردانی آتش کافران
 را، البتّه، آن امام غایب، بنده
 توست که او را خاصّ و خالص
 خود گردانیده‌ای، و برای یاری
 دینت پسندیده‌ای.

دعا برای فرج، در حقیقت دعا برای درک
 کسی که خداوند او را امام معصوم قرار داده است
 و برای درک کسی که او را خداوند از هر رجس و
 پلیدی پاک و پاکیزه قرار داده است و برای بر طرف
 شدن مشکلاتی که بر علیه ماست، و همچنین بر
 طرف شدن فتنه‌ها و فسادها، و برای زیاد شدن
 یاوران دین، و نابودی یاوران کفر و نفاق و درک
 فتح و پیروزی می‌باشد، و در واقع عزّت را از
 خداوند متعال در خواست می‌نماییم، و عدالت در
 میان بسندگان الهی را از حضرت احدیّت
 می‌خواهیم، این حقایق و معانی را از کلام نورانی
 حضرت امام رضا علیه السلام می‌یابیم.

▽
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

باب نهم: اظهار و دعا برای فرج

در حدیثی طولانی حضرت امام رضا علیه السلام

می فرماید:

... وقتی آن حضرت خروج کند،
زمین به نور پروردگار خود
روشن و میزان عدل میان
مردم، گذاشته شود و احدی،
احدی را ظلم نمی کند...!

پس بر چیده شدن پایگاههای جور و ستم، و
از کار افتادن اسلحه های کفر، و در هم شکستن
پرچم های نفاق و استبداد، و زنده شدن مؤمنین،
در فرج و ظهور حضرت صاحب الزمان علیه السلام به
دست قدرتمند آن حضرت می باشد.

در فرازی از زیارت شریفه آن حضرت
می خوانیم:

۱. بحار الأنوار: ۳۲۱/۵۲، اعلام الوری: ۲۳۴، کشف الغمه: ۵۲۴، نجم

الثاقب: ۱۷۷ از عیون.

▽
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هدی است

... السَّلَامُ عَلَىٰ مُخَيِّبِ الْمُؤْمِنِينَ ...^۱

... سلام بر زنده کتنده

مؤمنین ...

همچنین با فرج حضرت صاحب الأمر علیه السلام

گرفتاری و ضعف از شیعیان بر طرف و آنان

قدرتمند و استوار و محکم می گردند.

همانگونه که سید و مولایمان حضرت امام

سجاد علیه السلام می فرماید:

... إذا قام قائمنا، أذهب الله عز وجلّ عن

شيعتنا العاهة، و جعل قلوبهم كزبر

الحديد، و جعل قوّة الرّجل منهم، قوّة

أربعين رجلاً، و يكونون حكام الأرض

و سنامها.^۲

۱. بحار الأنوار: ۱۰۱/۹۹، مصباح الكفعمي: ۴۹۷، مفاتيح الجنان: ۱۷۵

زیارت امام زمان علیه السلام نزد سرداب.

۲. بحار الأنوار: ۳۱۶/۵۲، الخصال: ۵۴۱/۲.

... زمانی که قائم ما (علیه السلام) قیام نماید، خداوند متعال آفت را از شیعیان ما بر می‌دارد، و قلب‌های آنان، مانند پاره‌ای از آهن محکم و قوی می‌گردد. و قدرت هر مردی، (به اندازه) قدرت چهل مرد می‌گردد و آنان حاکمان زمین و ارکان آن می‌باشند.

مسلم با فرج و ظهور آن ولی خدا، حضرتش مالک زمین می‌گردد و بالشکر خاص الهی یاری شده، و دعوت‌های الهی آشکار می‌گردد. اینک برای اینکه بهتر و بیشتر زمان غیبت و ظهور برایمان روشن گردد، و انتظار فرج و ظهور را داشته باشیم، و دعا برای آن روزگار با میمنت بنماییم.

به دعای شریف حضرت امام جواد (علیه السلام) توجه

نموده و بهر مند می گردیم:

اللَّهُمَّ إِنَّ ظُلْمَ عِبَادِكَ قَدْ تَمَكَّنَ فِي بِلَادِكَ،
حَتَّى أَمَاتَ الْعَدْلَ، وَقَطَعَ السَّبِيلَ، وَمَحَقَّ الْحَقَّ،
وَأَبْطَلَ الصُّدْقَ، وَأَخْفَى الْبِرَّ، وَأَظْهَرَ الشَّرَّ،
وَأَخْمَدَ التَّقْوَى، وَأَزَالَ الْهُدَى، وَأَزَاخَ الْخَيْرَ،
وَأَثَبَتِ الضَّيْرَ، وَأَنَمَى الْفَسَادَ، وَقَوَّى الْعِنَادَ،
وَبَسَطَ الْجَوْرَ، وَعَدَى الطُّورَ.

اللَّهُمَّ يَا رَبَّ لَا يَكْشِفُ ذَلِكَ إِلَّا سُلْطَانُكَ،
وَلَا يُجِيرُ مِنْهُ إِلَّا أَمْتِنَانُكَ. اللَّهُمَّ رَبَّ فَايْتُرِ
[فَايْتُرِ] الظُّلْمَ، وَبُتَّ حِبَالَ الْعِشْمِ، وَأَخْمَدُ سُوقَ
الْمُنْكَرِ، وَأَعِزَّ مَنْ عَنْهُ يَنْزَجِرُ، وَاحْصُدْ شَافَةَ
أَهْلِ الْجَوْرِ، وَأَلْبِسْهُمْ الْحَوْرَ بَعْدَ الْكَوْرِ، وَعَجِّلِ
اللَّهُمَّ إِلَيْهِمُ الْبَيَاتَ، وَأَنْزِلْ عَلَيْهِمُ الْمَثَلَاتِ،
وَأَمِتْ حَيَاةَ الْمُنْكَرِ لِيُؤْمَنَ الْمَخُوفُ، وَيَسْكُنَ
الْمَلْهُوفُ، وَيَشْبَعَ الْجَائِعُ، وَيَحْفَظَ الضَّائِعُ،
وَيَأْوَى الطَّرِيدُ، وَيَعُودَ الشَّرِيدُ، وَيُغْنَى الْفَقِيرُ،

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

باب بونوم اظهار دعا برای فرج

وَيُجَارَ الْمُسْتَجِيرُ، وَيُوقَّرَ الْكَبِيرُ، وَيُرْحَمَ
الصَّغِيرُ، وَيُعَزَّ الْمَظْلُومُ، وَيُذَلَّ الظَّالِمُ، وَيُفْرَجَ
المَغْمُومُ، وَتَنْفَرَجَ العَمَاءُ، وَتَسْكُنَ الدَّهْمَاءُ،
وَيَمُوتَ الإِخْتِلَافُ، وَيَعْلُو العِلْمُ، وَيَشْمَلِ
السَّلْمُ، وَيُجْمَعُ الشُّتَاتُ، وَ يَقْوَى الإِيمَانُ،
وَيُتْلَى القُرْآنُ، إِنَّكَ أَنْتَ الدِّيَانُ المُنْعِمُ المَنَّانُ^١.

بار الہا! ظلم بندگان تو در شہرہا جای گرفتہ، تا
جایی کہ عدل و داد از بین رفتہ، راہها قطع گردیدہ،
حق ناچیز و بی اعتنا شدہ، و صدق از بین رفتہ،
احسان و نیکی مخفی گردیدہ، و شر و بدی ظاہر
شدہ است، تقوا خاموش گشتہ، ہدایت زایل شدہ و
خیر دور گردیدہ، کجی ثابت گردیدہ و فساد رشد
کردہ. دشمن قوی شدہ، ظلم و جور گسترش پیدا
کردہ و از حد گذشتہ است.

١. مہج الدعوات: ٢٦٣، بحار الأنوار: ١١٨/٩١ با اندکی تفاوت، صحیفہ

بارالها! این مشکلات برداشته نمی‌شود مگر به
سلطان تو و امانی نیست مگر این که تو بر ما منت
گذاری (رهایی بخشی).

بارالها! دنبالهٔ ظلم را قطع گردان، و ریسمان‌های
عدم تفکر را بگسل، و پاره نما، بازار منکر را خاموش
کن و کسی را که از منکر منزجر است، عزت مرحمت
فرما و اصل حاصل اهل جور را از ریشه بر کن و لباس
نقصان بعد از انبوهی عدد بر آنان بپوشان.

بارالها! در بیان روشنت به سوی اینان تعجیل
فرما، و عذاب خود را بر اینان نازل فرما و حیات
منکر را نابود کن، تا این که شخص ترسان در امان
قرار گیرد، شخص ناآرام، آرام گیرد، گرسنه سیر
گردد، شخص ضایع شده محفوظ گردد، و شخص
طرد شده، ماوی گیرد، کسی که رها شده است
برگردد، شخص فقیر غنی شود، بی امان، امان پیدا
کند، شخص بزرگ، بزرگی خود، و شخص کوچک
رحم خود را دریابد. مظلوم عزیز، و ظالم، ذلیل
شود، شخص غم دار غمش برطرف گردد، و کلاً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سختی و اندوه برطرف شود. اجتماع آرامش گیرد و اختلاف از بین برود، علم و نشانه بلندی، مرتبه خود را پیدا نماید، اجتماع سالم بماند، پراکندگی برطرف شود، ایمان قوی گردد، و قرآن آن طور که باید، تلاوت گردد به درستی که تو وام دهند، نعمت دهند، و منت گذار هستی.

با توجه به فرازهای شریف دعای یابیم که حضرت امام جواد علیه السلام دروان غیبت که دوران سختی است به ما معرفی می فرماید، و به آن دوران با عظمت ظهور و فرج هم اشاره نموده و برای فرا رسیدن آن روزگار باشکوه دعای می نماید.

پس کوشش کنیم و به فرمایش حضرات اهل بیت علیهم السلام گوش جان دهیم و از دعا برای امر فرج دست برداریم بدان جهت که دعا برای فرج دعا برای اطاعت امام زمان علیه السلام بطور کامل و برای یاری دین خداوند است.

همانگونه که حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله

می فرماید:

... ألا إنه الناصر لدين الله...^۱

... آگاه باشید که حضرت صاحب
الزّمان (علیه السلام) یاری کننده دین
خداوند است ...

همچنین با دعا برای فرج در واقع خواستار
برکات آسمانی و زمین و خواستار خیر و خوبیها و
رفع کینه و شر و بدی شده ایم، همانگونه که این
حقایق را از سخنان امام معصوم (علیه السلام) می یابیم.

در حدیثی حضرت مولی الموحدين
امیرالمؤمنین (علیه السلام) درباره قیام و فرج حضرت
قائم (علیه السلام) می فرماید:

... لو قد قام قائمنا لأنزلت السماء
قطرها، و لأخرجت الأرض نباتها، و
لذهبت الشّحناء من قلوب العباد، و

۱. بحار الأنوار: ۲۰۱/۳۷، احتجاج: ۶۳/۱، نجم الثاقب: ۱۹۳.

اصطلحت السّباع و البهائم...^۱
... زمانی که قائم ما قیام کند
آسمان باران خود را نازل
می‌کند، و زمین گیاهان خود را
خارج می‌نماید، و کینه و
عداوت از دل‌های پندگان بر
طرف گردد، و حیوانات و
درندگان اصلاح خواهند شد...

و فرمود:

... و یذهب الشرّ، و یبقی الخیر.^۲
... و همه بدیها و شرارتها بر
طرف می‌گردد و خیر و
شایستگی می‌ماند ...
در نتیجه خیر و خوبی‌ها، بیدار شدن غافلان،
و عفو و بخشش در عالم، و رفع سفاهت و

۱. بحار الأنوار: ۳۱۶/۵۲.

۲. امام مهدی از ولادت تا ظهور: ۷۶۲ به نقل از عقد الدرر: ۱۵۹ باب ۷.

گمراهی، و قوی شدن برای اقامه امر الهی، در گرو
امر فرج می باشد، آن موقع است که لذت اطاعت
الهی و شیرینی ذکر خداوند، و فروتنی در مقابل
حق، و دست یافتن به برهانهای ساطعه الهی را به
طور کامل درک می نماییم.

▽
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

باب چہارم

زمان ظہور

حضرت ولی عصر علیه السلام با علم خود حکم می فرماید

شمه‌ای از خصوصیات زمان ظهور حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف را بنگریم و به یاد آن دوران با عظمت بیشتر در انتظار مقدم شریفش باشیم و از درگاه الهی فرج و ظهور باهر النورش را مسئلت نماییم.

حضرت امام صادق علیه السلام در کلام شریف خود می فرماید:

زمانی که قائم آل محمد علیه السلام قیام می نماید، در میان خلائق حکم داوودی می کند و به شاهد و بیّنه، محتاج نمی شود، بلکه خداوند عالم به او الهام می کند، در آن وقت پس با علم خویش حکم می فرماید و به هر قوم چیزی را که در دل‌هایشان پنهان

بیت الله

باب چهارم: زمان ظهور

داشته‌اند خبر می‌دهد، و به
محض نگاه کردن، دوست خود
را از دشمنش می‌شناسد، و
تمیز می‌دهد، چنانچه خداوند
کردگار می‌فرماید: **وَإِنَّ فِي ذَلِكَ**
لَآيَاتٍ لِّمُتَوَسِّمِينَ * وَإِنَّهَا لِسَبِيلٍ

مُقِيمٍ ۱. ۲.

بدرستی که در این (امر)
هوشمندان را نشانه است * و
این طریقی برای صاحب قیام
است.

با قیام حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف
همه جا، ندای توحید، نبوت و ولایت ائمه

۱. حجر: آیه ۷۵ و ۷۶.

۲. بحار الأنوار: ۳۳۹/۵۲، ارشاد مفید: ۳۶۸/۲، مهدی موعود علیه السلام:

معصومین علیهم السلام ، طنین انداز می شود، همه جا، ندای قرآن می آید، قرآن صاحب خود و اسلام پدر خود و دین صاحب خود را پیدا می کند. یقین، حقیقت خود را ظاهر می کند، علوم قرآن ظاهر می گردد، عزت محمد و آل محمد ظاهر می شود و فرمایشات اهل بیت علیهم السلام نور افشانی خود را ظاهر می کند. خلیفه و جانشین و حجّت الهی ظاهر، و حکومت دلنشین حق را برقرار می نماید.

برکات معنوی و مادی

مفضل می گوید: از (حضرت امام) صادق علیه السلام شنیدم که فرمود:

زمانی که قائم ما قیام می نماید، زمین با نور پروردگار خود نورانی، و روشن می شود، و خلایق از نور و روشنایی آفتاب مستغنی و بی نیاز می باشند، و تاریکی زایل می گردد.

مردم در ایام سلطنت آن حضرت بسیار عمر می کنند، حتی برای یک مرد هزار پسر

▽
بیت الله

بیت امام زمان نور

متولد می‌شود، و در میان ایشان هرگز اناث
متولد نمی‌شود. زمین خزینه‌های خود را
آشکار می‌گرداند، به نوعی که خلاق همه
آنها را در روی زمین می‌بینند، و مرد در آن
وقت کسی را می‌طلبد برای این که از مالش
به او عطا نماید، تا این که صله رحم به جا
بیاورد (و) تا این که از وجه زکات چیزی به او
بدهد، چنین کسی که اینها را از او قبول
کند، پیدا نمی‌نماید.

مردم به سبب آنچه که خدا از فضل خود به
ایشان روزی کرده مستغنی و بی‌نیاز
می‌باشند.^۱

و همچنین حضرت امام صادق علیه السلام می‌فرماید:

**هرگاه قائم علیه السلام خروج کرد، با
عدل حکم می‌کند و در ایام او،**

۱. ارشاد: ۲۸۱/۲، بحار الأنوار: ۲۳۷/۵۲، مهدی موعود علیه السلام: ۲۲۲/۲.

جور بر طرف می‌گردد و به خاطر او، راهها ایمن می‌شود و زمین، برکات خود را بیرون می‌آورد هر حقیّ به سوی اهل آن حق بر می‌گردد و باقی نمی‌ماند اهل دینی مگر اینکه اظهار اسلام می‌کند و اعتراف به ایمان می‌نماید...^۱

بشارت حضرت رسول خدا ﷺ و دوران ظهور

حضرت رسول خدا ﷺ فرمود:

بشارت می‌دهم به شما با مهدی، که مبعوث می‌شود در میان امت من در حال اختلاف و تزلزل ایشان، زمین را پر از عدل می‌گرداند، چنانکه پر از

۱. بحار الأنوار: ۳۳۸/۵۲، ارشاد شیخ مفید: ۳۸۴/۴، کشف الغمّه:

۴۶۵/۲، نجم الثاقب: ۱۷۷.

ظلم و جور گردیده است .
سُگان آسمان و زمین از وی
راضی می‌شوند ، اموال را
مساوی میان مردم تقسیم
می‌کند . آن وقت خدای تعالی
دل‌های امت محمد را با بی
نیازی پر می‌کند و عدالتش
ایشان را فرا می‌گیرد ، به حدی
که منادی به امر او ندا می‌کند
که: آیا کسی را به اموال احتیاج
هست ؟ آنگاه اظهار حاجت
نمی‌کند مگر یک مرد .

در این هنگام ، منادی می‌گوید :
نزد خزینه دار برو و بگو :
مهدی امر می‌کند به اینکه اموال
به من بدهی .

خزینه دار می‌گوید :
بردار . او بر می‌دارد ولی در
وقت بیرون آوردن ، نادم و
پشیمان می‌گردد و می‌گوید که :

من شجاعترین امت
محمد (ﷺ) بودم از جهت
نفس، حالا عاجز شده‌ام از
تحصیل چیزی که ایشان را فرا
گرفته.

در این هنگام اموال گرفته را
پس می‌دهد آن حضرت قبول
نمی‌کند، و به او می‌گوید: ما
اهل بیت چیزی را که داده‌ایم
پس نمی‌گیریم...^۱

و حضرت رسول خدا ﷺ در ضمن حدیثی
می‌فرماید:

مهدی خروج می‌کند، او مردی
است از اولاد این و با دست
خود اشاره به امیرالمؤمنین
علی بن ابی طالب (علیه السلام) نمود

۱. بشار الأنوار: ۹۲/۵۱، مهدی موعود (علیه السلام): ۱۵۰/۱.

خداوند متعال به وسیله او باطل
و دروغ را مضمحل می گرداند
و شدت زمانه را زایل می کند،
و به سبب او ذلت بندگی از
گردن های شما زایل می شود ...^۱

بر طرف شدن وحشت

در حدیث شریفی حضرت مولی الموحدین،
امیرالمؤمنین علی علیه السلام می فرماید:

... قائم ما اگر خروج کند، در
میان درندگان و بهائم صلح
می شود. تا اینکه زن، میان
عراق و شام راه می رود،
نمی گذارد پای خود را مگر

۱. الفیة الطوسی: ۱۸۵، مهدی موعود علیه السلام: ۱/۱۲۶، بحار الأنوار:

برگیاہ، و بر سر او زینتہایی

است بہ ہیجان نمی آورد او را

درّندہای، و او را نمی ترساند.^۱

براستی امن و امان از ہر جہت فرا می رسد و

جہان ہستی بہشتی دیگر، می شود، زمانی کہ

زمام امور آن بر عہدہ بزرگواری است کہ لغزش و

خطا در او راہ ندارد و معصوم می باشد زمانی کہ

حاکمیت با آن شخصیتی والا و بالا است کہ هیچ

فتنہای در او راہ ندارد و او از جمیع فتنہہا در امان

می باشد.

کسی کہ رجس پلیدی در او راہ ندارد، کسی کہ

پاک و پاکیزہ است، کسی کہ خداوند را بہ عظمت

یاد می نماید و بزرگی کہ، پروردگار را بہ دیگران

معرفی می نماید.

کسی کہ شأن و مقام الہی را بزرگ می داند و او

را بہ بزرگی می ستاید و ذکر و یاد پروردگار را دائم

۱. الخصال: ۶۱۰/۲، نجم الثاقب: ۱۵۶.

ادامه می دهد و نمی گذارد ذکر خداوند خاموش و یاد او از دلها برود.

▽
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مهدی است!

ظاهر شدن ملائکه و جن در زمان ظهور

به کلام نورانی مولایمان حضرت امام صادق علیه السلام توجه می نمایم:

... مفضل به (حضرت) امام صادق علیه السلام عرض می کند: ای سید من! آیا ملائکه و جن برای مردم؟ (در زمان ظهور) ظاهر می شوند؟
فرمود:

آری! قسم به خدا مفضل! و با ایشان گفتگو می کنند، همچنانکه مردم با همنشین خود گفتگو می کنند.

گفتم: ای سید من! آیا با او (حضرت مهدی علیه السلام) سیر می کنند؟
فرمود:

آری والله ای مفضل! و هر آینه در زمین هجرت، (ملائکه) فرود می آیند، ما بین کوفه و نجف، و عدد

اصحاب آن حضرت در آن وقت،
چهل و شش هزار از ملائکه است و
شش هزار از جن است...^۱

ظاهر شدن گنجها و ذخائر زمین

در حدیث شریفی، حضرت رسول خدا ﷺ
فرمود:

مهدی، آن کسی است که زمین را از عدل پر
می‌کند همان گونه که از جور پر شده، و بهائیم
از درندگان در امان هستند و زمین، پاره‌های
جگر خود را بیرون می‌اندازد.

راوی پرسید: پاره‌های جگر او چیست؟
فرمودند:

مانند ستون از طلا و نقره.^۲

بی شک در آن زمان رحمت سرمد الهی ظاهر

۱. بحار الأنوار: ۱/۵۳، نجم الثاقب: ۱۵۲.

۲. نجم الثاقب: ۱۵۹.

می گردد و کسی که گنجهای الهی نزد اوست
ظاهر می گردد، کسی که امانت‌ها و سپرده‌های
الهی، یعنی سپرده‌های معنوی و مادی نزد اوست
ظهور می فرماید.

کسی که بندگان الهی را به سوی پروردگار
دعوت می کند ظاهر می گردد، و آنان را از جهت مادی
غنی می گرداند، و به معنویت و خداپرستی دعوت
می نماید، و راه معنویات را آسان می گرداند.

شخصیتی که شناخت او شناخت دین است، ظاهر
می گردد، و کسی که دوستی او دوستی پروردگار است
و دشمنی با او، دشمنی با حضرت احدیت است،
نمایان می گردد و اگر کسی کینه و بغض او را داشته
باشد در واقع کینه پروردگار احدیت را در دل گرفته
است، همانگونه که در زیارت شریفه جامعه کبیره
می خوانیم:

... وَ مَنْ أَحَبَّكُمْ فَقَدْ أَحَبَّ اللَّهَ، وَ مَنْ أَبْغَضَكُمْ

فَقَدْ أَبْغَضَ اللَّهُ...^۱

و هر که شما را دوست داشت خدا را دوست داشته و کسی که با شما کینه و خشم ورزیده با خدا خشم و کینه ورزیده.

زدودن عاهات و بلا یا از مؤمنین

حضرت امام باقر علیه السلام فرمود:

هر کس قائم اهل بیت مرا درک کند، از هر عاهتی و آفتی شفا خواهد یافت و از هر ضعفی قوی خواهد شد.^۲

و همچنین در «غیبت» نعمانی از حضرت امام سجاد علیه السلام نقل می‌نماید:

۱. بحار الأنوار: ۱۲۷/۹۹، من لایحضره الفقیه: ۶۰۹/۲، مفاتیح الجنان

مترجم با کمی تفاوت: ۹۰۱.

۲. بحار الأنوار: ۳۳۵/۵۲، نجم الثاقب: ۱۶۶، امام مهدی علیه السلام از ولادت تا

ظهور: ۷۷۰.

هرگاه قائم علیه السلام بر خیزد خداوند
عزوجلّ از هر مومنی، هرگونه
آفت را بردارید و به او قوتش
را بر می‌گرداند.^۱

در آن زمان به برکت ظهور حضرت مهدی علیه السلام
با روش صحیح و سالم زندگی می‌کنند و با نور
هدایت امام زمان علیه السلام هدایت یافته، و در زیر سایه
لطف حضرت مهدی علیه السلام در زمان دولت
حضرتش، در عافیت هستند و در زمان سلطنت
حضرتش مؤمنین صاحب قدرت می‌گردند و به
عافیت اهل بیت علیهم السلام مشرف می‌گردند.

قوی شدن مؤمنین در زمان ظهور

عبدالملک بن اعین گوید:

خدمت ابی جعفر علیه السلام، بودم، بر دستم تکیه
کردم و برخاستم آنگاه گریستم و گفتم: آرزو

۱. الغیبة النعمانی: ۳۱۷، نجم الثاقب: ۱۶۶، بحار الأنوار: ۳۶۴/۵۲.

داشتم که من این امر را درک نمایم، و در من قدرتی باشد.

فرمود:

آیا راضی نیستید که دشمنان شما بعضی، بعضی را بکشند، و شما در خانه‌های خود آسوده باشید؟

اگر امر چنان شد، (یعنی فرج آمد) به هر مردی از شما قدرت چهل مرد داده می‌شود و دل‌های شما مانند پاره آهن می‌گردد، اگر خواستید به آن قدرت، کوه را برکنید، خواهید توانست و شما قوام زمین و خزان آن هستید.^۱

در حدیث شریف دیگر آمده که حضرت

امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود:

آن جناب

(حضرت مهدی علیه السلام) دست خود را بر سر بندگان بگذارد.

۱. بحار الأنوار: ۳۳۵/۵۲، روضه کافی: ۲۹۴/۸ ح ۴۴۹، نجم الثاقب:

در این هنگام، مؤمنی نمی‌نماند مگر آنکه
دلش سخت‌تر از پاره آهن شود و خداوند،
قدرت چهل مرد را به او بدهد.^۱

نور آقا امام زمان علیه السلام بی‌نیاز کننده از نور خورشید و ماه

حضرت صادق علیه السلام در تفسیر آیه شریفه ﴿وَ
أَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا﴾^۲ فرمود:

مرتبّی زمین، امام زمان علیه السلام
است.

راوی عرض کرد: پس زمانی که خروج نمود،
چه خواهد شد؟
فرمود:

مردم از روشنایی خورشید و نور ماه بی‌نیاز
خواهند شد و اکتفا به نور امام علیه السلام
می‌نمایند.^۳

۱. نجم الثاقب: ۱۶۷ از کمال الدین.

۲. سورة رمز: آیه ۷۹.

۳. بحار الأنوار: ۳۲۶/۷، تفسیر قمی: ۲/۲۵۳، نجم الثاقب: ۱۶۸.

و در حدیثی دیگر حضرت امام صادق علیه السلام

می فرماید:

هرگاه قائم ما علیه السلام بر خیزد زمین
به نور ربّ خود، روشن شود.
و مردم از روشنائی آفتاب بی
نیاز گردند، (و) تاریکی برود.^۱

پرچم حضرت پیامبر خدا صلی الله علیه و آله در دست حضرت

مهدی علیه السلام

حضرت امام صادق علیه السلام می فرماید:

چون با اهل بصره جنگ شد
امیرالمؤمنین علیه السلام، پرچم رسول
خدا صلی الله علیه و آله را باز کرد در این
هنگام قدم‌های آنان لرزید و
آفتاب زرد نشد که گفتند: ای
پسر ابوطالب! ما را امان بده ...

۱. نجم الثاقب: ۱۶۸، ارشاد: ۳۸۱/۲.

بیت
بیت

باب چهارم: زمان ظهور

فرمود:

چون روز صفین شد، استدعا کردند از آن حضرت که آن پرچم را باز کند، حضرت خوداری فرمودند.

در این هنگام بر او تحمیل کردند به وسیلهٔ (امام) حسن و (امام) حسین و عمّار ابن یاسر.

در این هنگام به امام حسن علیه السلام فرمود:

فرزندم! برای این قوم، مدّتی است که باید به آن برسند و بدرستی که این پرچمی است که باز نمی‌کند آن را بعد از من، مگر قائم که صلوات خداوند بر او باد.^۱

بی شک، این پرچم غیر از پرچم‌های دیگر است، این پرچمی است که وقتی باز شد، تمام

۱. بحار الأنوار: ۲۶۷/۵۲ و ۲۱۰/۳۲، الغیبة النعمانی: ۳۰۷، نجم الثاقب:

پرچمهای کفر و نفاق سرنگون می شود، و کسی دیگر قدرت ندارد در مقابل پرچم حضرتش پرچم بلند کند، روزگار سیاه برای دشمنان فرا می رسد، و روزگار سرور و شادی و رستگاری برای دوستان فرا رسیده، و حضرت صاحب الأمر علیه السلام آنان را به طرف بهشت محمد و آل محمد علیهم السلام سوق می دهد، زیرا او صاحب امری است که زمین را پر از عدل می کند. همانگونه که ریّان بن الصلت به امام رضا علیه السلام عرض کرد: تو صاحب این امری؟

فرمود:

من صاحب این امر هستم،
ولیکن آن کسی که زمین را از
عدل پُر می کند، چنانکه از جور
پر شده است نیستم...^۱

۱. کشف الغمة: ۵۲۴/۲، نجم الثاقب: ۱۷۸ از کمال الدین.

▽
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فرود آمدن شمشیرهای آسمانی

در حدیث شریفی حضرت امام صادق علیه السلام می فرماید:

زمانی که حضرت قائم علیه السلام خروج کرد شمشیرهای قتال فرود می آید. بر هر شمشیری اسم مردی، و اسم پدر او، ثبت گردیده است.^۱

پس عنایت حضرت احدیت شامل حال مؤمنین می گردد و عزت مؤمنین فرا می رسد، زمانی که با یاری خداوند قدرت و قوت شیعیان زیاد گشته، و دشمنان دیگر توان را از دست می دهند و ضعیف و نابود می گردند، خسته گان عالم باید بدانند روزی می آید که خستگی ها بر طرف می گردد.

۱. بحار الأنوار: ۳۵۶/۵۲، الغیبة النعمانی: ۲۴۴، نجم الثاقب: ۱۸۲.

روزی می آید که به حقوق خود می رسند و
لشگر حق غالب و قوی می گردد و شمشیر
دوستان امام زمان علیه السلام برای نبرد، علیه کسانی که با
حضرت دشمنی می نمایند بڑا خواهد بود و کمر
دشمنان شکسته و امید آنان یک باره، نا امید
می شود.

نزول حضرت عیسی علیه السلام برای یاری امام عصر علیه السلام

در حدیث شریفی حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم
می فرماید:

... قسم به آنکه مرا به راستی به
پیغمبری فرستاد! اگر نماند از
دنیا مگر یک روز، خدا آن روز
را طولانی می کند تا در آن روز
فرزندم خروج کند، فرزندم
مهدی، و روح الله عیسی بن
مریم فرود آید و پشت سر او

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

باب چهارم: زمان ظهور

نماز گزارد ...^۱

حضرت مهدی علیه السلام در خطبه شریف حضرت رسول
خدا صلی الله علیه و آله

مهدی است

مرحوم علامه مجلسی می گوید: شیخ طبرسی
در «احتجاج» و سید بن طاووس در «کشف الیقین»
(با سند خود) خطبه بلیغه طولانی رسول خدا صلی الله علیه و آله
را روایت کرده اند که در حجّة الوداع در غدیر خم،
در آن محضر عظیم خواندند و از جمله فرازهای
آن خطبه شریفه، چنین می باشد:

... معاشر الناس ألا و إني منذرٌ و عليّ
هادٍ، معاشر الناس إني نبيٌّ و عليّ
وصيٌّ، ألا إن خاتم الأئمة منا القائم
المهديّ، ألا إنه الظاهر على الدّين، ألا

۱. نجم الناقب: ۱۸۵، کمال الدین: ۲۸۰/۱.

إِنَّهُ الْمُنْتَقِمُ مِنَ الظَّالِمِينَ، أَلَا إِنَّهُ فَاتِحُ
الْحِصُونِ وَهَادِمُهَا، أَلَا إِنَّهُ قَاتِلُ كُلِّ قَبِيلَةٍ
مِنَ أَهْلِ الشَّرْكِ، أَلَا إِنَّهُ الْمَدْرِكُ بِكُلِّ
ثَارٍ لِأَوْلِيَاءِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ، أَلَا إِنَّهُ النَّاصِرُ
لِدِينِ اللَّهِ، أَلَا إِنَّهُ الْغَرَّافُ مِنْ بَحْرِ عَمِيقٍ،
أَلَا إِنَّهُ قَسِيمُ كُلِّ ذِي فَضْلٍ بِفَضْلِهِ وَكُلِّ
ذِي جَهْلٍ بِجَهْلِهِ.

أَلَا إِنَّهُ خَيْرَةُ اللَّهِ وَاللَّهُ مَخْتَارُهُ، أَلَا إِنَّهُ
وَارِثُ كُلِّ عِلْمٍ وَالمَحِيطُ بِهِ، أَلَا إِنَّهُ
المَخْبِرُ عَنِ رَبِّهِ عَزَّوَجَلَّ وَالمُنْبِئُهُ بِأَمْرِ
إِيمَانِهِ، أَلَا إِنَّهُ الرَّشِيدُ السَّدِيدُ، أَلَا إِنَّهُ
المَفْوُضُ إِلَيْهِ، أَلَا إِنَّهُ قَدْ بَشَّرَ بِهِ مَنْ
سَلَفَ بَيْنَ يَدَيْهِ، أَلَا إِنَّهُ البَاقِي حِجَّةً وَلا
حِجَّةَ بَعْدَهُ وَلا حَقَّ، إِلَّا مَعَهُ وَلا نُورَ إِلَّا
عِنْدَهُ، أَلَا إِنَّهُ لا غَالِبَ لَهُ وَلا مَنْصُورَ
عَلَيْهِ، أَلَا وَإِنَّهُ وَلِيُّ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَ
حِكْمِهِ فِي خَلْقِهِ وَآمِينُهُ فِي سِرِّهِ وَ

▽
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

علائیه...^۱

... (ای) گروه‌های مردم آگاه
باشید بر راستی که من انذار
کننده و علی هادی است، (ای)
گروه‌های مردم من پیامبر و
علی وصی من است، آگاه
باشید که خاتم ائمه از ما است،
آن کسی که قیام کننده (و) مهدی
می‌باشد، آگاه باشید که او
ظاهر کننده دین است، آگاه
باشید که او انتقام گیرنده از
ظالمین می‌باشد، آگاه باشید
که او فتح کننده و منهدم کننده
دژهاست، آگاه باشید او قاتل
همه قبیله‌های اهل شرک
می‌باشد، آگاه باشید که او
دریابنده خون همه اولیاء

▽
الذین

مهدی است

۱. بحار الأنوار: ۲۰۱/۳۷، نجم الثاقب: ۱۹۳.

خداوند عزوجل است، آگاه
باشید او یاری کننده دین
خداست، آگاه باشید او نهری
پر آب از دریای عمیق است،
اوست که هر صاحب فضل را
به فضلش می‌رساند، و هر
صاحب جهل و نادانی را به
جهلش می‌رساند.

آگاه باشید که او برگزیده
خداوند است و خداوند او را
اختیار نموده است، آگاه باشید
که او وارث همه علم است، و
احاطه به آن دارد، آگاه باشید
که او خیر دهنده از طرف
پروردگار عزیز و بزرگوار
می‌باشد، و آگاه کننده به امر
ایمان اوست، آگاه باشید او
رشید و استوار است، آگاه
باشید که کار به او واگذار شده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

باب چهارم: زمان ظهور

است، آگاه باشید او کسی است
 که گذشتگان که در جلو بودند
 (انبیاء و ائمه علیهم السلام) به او بشارت
 داده‌اند، آگاه باشید او حجت
 باقی ماندنی پروردگار است و
 حجتی بعد از او نیست و حقی
 نیست مگر اینکه با اوست، و
 نوری نیست مگر اینکه نزد
 اوست، آگاه باشید که هیچ به او
 غالب نیست و هیچ یاری
 شده‌ای بر علیه او نیست، آگاه
 باشید که او ولی خداوند در
 زمین و حکم خداوند در خلق
 اوست و امین خداوند در پنهان
 و ظاهر می‌باشد ...

حديث شريف كساء

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

باب حرام زمان نور

... عَنْ جَابِرِ ابْنِ عَبْدِ اللَّهِ أَنْصَارِيٍّ عَنْ فَاطِمَةَ
الزَّهْرَاءِ عَلَيْهَا السَّلَامُ، بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ، قَالَ سَمِعْتُ فَاطِمَةَ، أَنَّهَا قَالَتْ دَخَلَ
عَلَيَّ أَبِي رَسُولُ اللَّهِ فِي بَعْضِ الْأَيَّامِ، فَقَالَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ، فَقُلْتُ عَلَيْكَ السَّلَامُ،
قَالَ إِنِّي أَجِدُ فِي بَدَنِي ضَعْفًا، فَقُلْتُ لَهُ أَعِيذُكَ
بِاللَّهِ، يَا أَبَتَاهُ مِنَ الضُّعْفِ، فَقَالَ يَا فَاطِمَةُ ابْتِئِنِّي
بِالْكِسَاءِ الْيَمَانِيِّ، فَعَطِّئَنِي بِهِ، فَاتَيْتُهُ بِالْكِسَاءِ
الْيَمَانِيِّ، فَعَطَّيْتُهُ بِهِ، وَصِرْتُ أَنْظُرُ إِلَيْهِ، وَإِذَا
وَجْهُهُ يَتَلَأَلُو، كَأَنَّهُ الْبَدْرُ فِي لَيْلَةٍ تَمَامِهِ وَ
كَمَالِهِ، فَمَا كَانَتْ إِلَّا سَاعَةً وَإِذَا بَوْلَدِي الْحَسَنِ،
قَدْ أَقْبَلَ وَ قَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمَّاهُ.
فَقُلْتُ وَ عَلَيْكَ السَّلَامُ يَا قُرَّةَ عَيْنِي، وَ ثَمْرَةَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مدى التوبة

فُوَادِي، فَقَالَ يَا أُمَّاهُ إِنِّي أَشَمُّ عِنْدَكَ زَائِحَةٌ
 طَيِّبَةٌ، كَانَتْهَا زَائِحَةٌ جَدِّي رَسُولِ اللَّهِ، فَقُلْتُ نَعَمْ
 إِنَّ جَدَّكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ، فَأَقْبَلَ الْحَسَنُ نَحْوَ
 الْكِسَاءِ، وَ قَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَدَّاهُ، يَا رَسُولَ
 اللَّهِ، أَتَأْذَنُ لِي أَنْ أَدْخُلَ مَعَكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ،
 فَقَالَ عَلَيْكَ السَّلَامُ يَا وَلَدِي وَ يَا ضَاحِبَ
 حَوْضِي، قَدْ أَذِنْتُ لَكَ، فَدَخَلَ مَعَهُ تَحْتَ
 الْكِسَاءِ، فَمَا كَانَتْ إِلَّا سَاعَةً وَ إِذَا بِوَلَدِي
 الْحُسَيْنِ قَدْ أَقْبَلَ، وَ قَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمَّاهُ.
 فَقُلْتُ وَ عَلَيْكَ السَّلَامُ يَا وَلَدِي، وَ يَا قُرَّةَ
 عَيْنِي، وَ ثَمَرَةَ فُوَادِي، فَقَالَ لِي يَا أُمَّاهُ إِنِّي أَشَمُّ
 عِنْدَكَ زَائِحَةٌ طَيِّبَةٌ، كَانَتْهَا زَائِحَةٌ جَدِّي رَسُولِ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ، فَقُلْتُ نَعَمْ إِنَّ جَدَّكَ وَ
 أَخَاكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ، فَدَنَى الْحُسَيْنُ نَحْوَ الْكِسَاءِ
 وَ قَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَدَّاهُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 مَنْ اخْتَارَهُ اللَّهُ، أَتَأْذَنُ لِي أَنْ أَكُونَ مَعَكُمَا تَحْتَ

الْكِسَاءِ، فَقَالَ وَ عَلَيْكَ السَّلَامُ يَا وَلَدِي وَ يَا
 شَافِعَ أُمَّتِي، قَدْ أَذِنْتُ لَكَ، فَدَخَلَ مَعَهُمَا تَحْتَ
 الْكِسَاءِ، فَأَقْبَلَ عِنْدَ ذَلِكَ أَبُو الْحَسَنِ عَلِيُّ بْنُ
 أَبِي طَالِبٍ، وَ قَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ رَسُولِ
 اللَّهِ، فَقُلْتُ وَ عَلَيْكَ السَّلَامُ يَا أَبَا الْحَسَنِ وَ يَا
 أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، فَقَالَ يَا فَاطِمَةُ إِنِّي أَشَمُّ عِنْدَكَ
 زَائِحَةٌ طَيِّبَةٌ كَأَنَّهَا زَائِحَةٌ أَخِي وَ ابْنِ عَمِّي رَسُولِ
 اللَّهِ، فَقُلْتُ نَعَمْ هَا هُوَ مَعَ وَ لَدَيْكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ،
 فَأَقْبَلَ عَلِيٌّ نَحْوَ الْكِسَاءِ.

وَ قَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَتَأْذَنُ لِي
 أَنْ أَكُونَ مَعَكُمْ تَحْتَ الْكِسَاءِ، قَالَ لَهُ وَ عَلَيْكَ
 السَّلَامُ يَا أَخِي، وَ يَا وَصِيِّي وَ خَلِيفَتِي، وَ
 صَاحِبَ لِي وَائِي، قَدْ أَذِنْتُ لَكَ فَدَخَلَ عَلِيٌّ تَحْتَ
 الْكِسَاءِ، ثُمَّ أَتَيْتُ نَحْوَ الْكِسَاءِ، وَ قُلْتُ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا أَبْنَاهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَتَأْذَنُ لِي أَنْ أَكُونَ
 مَعَكُمْ تَحْتَ الْكِسَاءِ، قَالَ وَ عَلَيْكَ السَّلَامُ يَا

بَيْتُ اللَّهِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مدى التوبة

بِنْتِي وَ يَا بِضْعَتِي قَدْ أَذِنْتُ لَكَ فَدَخَلْتُ تَحْتَ
 الْكِسَاءِ، فَلَمَّا اكْتَمَلْنَا جَمِيعاً تَحْتَ الْكِسَاءِ، أَخَذَ
 أَبِي رَسُولُ اللَّهِ بِطَرْفِي الْكِسَاءِ، وَ أَوْمَأَ بِيَدِهِ
 الْيُمْنَى إِلَى السَّمَاءِ، وَ قَالَ اللَّهُمَّ إِنَّ هَؤُلَاءِ أَهْلُ
 بَيْتِي وَ خَاصَّتِي وَ حَامَّتِي، لَحْمُهُمْ لَحْمِي، وَ
 دَمُهُمْ دَمِي، يُوْ لِمْنِي يَا يُوْ لِمُهُمْ، وَ يَخْزُنُنِي مَا
 يَخْزُنُهُمْ، أَنَا حَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَهُمْ، وَ سِلْمٌ لِمَنْ
 سَالَمَهُمْ، وَ عَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاهُمْ، وَ مُحِبٌّ لِمَنْ
 أَحَبَّهُمْ، إِنَّهُمْ مِنِّي، وَ أَنَا مِنْهُمْ، فَاجْعَلْ صَلَوَاتِكَ
 وَ بَرَكَاتِكَ، وَ رَحْمَتَكَ وَ غُفْرَانِكَ، وَ رِضْوَانِكَ
 عَلَيَّ وَ عَلَيْهِمْ، وَ أَذْهِبْ عَنْهُمْ الرَّجْسَ، وَ
 طَهِّرْهُمْ تَطْهِيراً، فَقَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ، يَا مَلَأْتُكَ
 وَ يَا سُكَّانَ سَمَوَاتِي، إِنِّي مَا خَلَقْتُ سَمَاءً مَبْنِيَّةً،
 وَ لَا أَرْضاً مَدْحِيَّةً، وَ لَا قَمَراً مُنِيراً، وَ لَا شَمْساً
 مُضِيَّةً، وَ لَا فَلَكَاً يَدُورُ، وَ لَا بَحَراً يَجْرِي، وَ لَا
 فَلَكَاً يَسْرِي، إِلَّا فِي مَحَبَّةٍ هَؤُلَاءِ الْخَمْسَةِ

الَّذِينَ تَحْتَ الْكِسَاءِ، فَقَالَ الْأَمِينُ جِبْرَائِيلُ، يَا
 رَبِّ وَمَنْ تَحْتَ الْكِسَاءِ، فَقَالَ عَزَّوَجَلَّ هُمْ أَهْلُ
 بَيْتِ النَّبُوَّةِ، وَمَعْدِنُ الرُّسَالَةِ، هُمْ فَاطِمَةُ وَ
 أَبُوهَا، وَبَعْلُهَا وَبَنُوهَا، فَقَالَ جِبْرَائِيلُ يَا رَبِّ
 أَتَأْذَنُ لِي أَنْ أَهْبِطَ إِلَى الْأَرْضِ، لِأَكُونَ مَعَهُمْ
 سَادِسًا، فَقَالَ اللَّهُ نَعَمْ، قَدْ أَذِنْتُ لَكَ فَهَبَطَ الْأَمِينُ
 جِبْرَائِيلُ، وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ،
 الْعَلِيُّ الْأَعْلَى يُقْرِئُكَ السَّلَامَ، وَيَخُصُّكَ بِالتَّحِيَّةِ
 وَالْإِكْرَامِ، وَيَقُولُ لَكَ وَعِزَّتِي وَجَلَالِي، إِنِّي
 مَا خَلَقْتُ سَمَاءً مَبْنِيَّةً، وَلَا أَرْضًا مَدْحِيَّةً، وَلَا
 قَمَرًا مُنِيرًا، وَلَا شَمْسًا مُضِيئَةً، وَلَا فَلَكَأً يَدُورًا،
 وَلَا يَجْرَأُ بَجْرِي، وَلَا فَلَكَأً يَسْرِي، إِلَّا لِأَجْلِكُمْ
 وَمَحَبَّتِكُمْ، وَقَدْ أَذِنَ لِي أَنْ أَدْخُلَ مَعَكُمْ، فَهَلْ
 تَأْذَنُ لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ.

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ وَ عَلَيْكَ السَّلَامُ يَا أَمِينَ
 وَخِي اللَّهُ، إِنَّهُ نَعَمْ قَدْ أَذِنْتُ لَكَ، فَدَخَلَ جِبْرَائِيلُ

بَيْتِ النَّبِيِّ

يَا رَسُولَ اللَّهِ

مَعَنَا تَحْتَ الْكِسَاءِ، فَقَالَ لِأَبِي إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَوْحَى
إِلَيْكُمْ، يَقُولُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمْ
الرَّجْسَ، أَهْلَ الْبَيْتِ وَ يُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيراً، فَقَالَ
عَلِيٌّ لِأَبِي يَا رَسُولَ اللَّهِ أَخْبِرْنِي مَا لِيَجْلُوسِنَا هَذَا
تَحْتَ الْكِسَاءِ، مِنَ الْفَضْلِ عِنْدَ اللَّهِ، فَقَالَ النَّبِيُّ وَ
الَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ نَبِيًّا، وَ اصْطَفَانِي بِالرِّسَالَةِ
نَجِيًّا، مَا ذَكَرَ خَبْرُنَا هَذَا فِي مَحْفَلٍ مِنْ مَحَافِلِ
أَهْلِ الْأَرْضِ، وَ فِيهِ جَمْعٌ مِنْ شِيعَتِنَا وَ مُحِبِّينَا،
إِلَّا وَ نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ الرَّحْمَةُ، وَ حَفَّتْ بِهِمُ
الْمَلَائِكَةُ، وَ اسْتَغْفَرَتْ لَهُمْ إِلَى أَنْ يَتَفَرَّقُوا،
فَقَالَ عَلِيٌّ إِذَا وَ اللَّهُ فُرْنَا، وَ فَازَ شِيعَتُنَا، وَ رَبُّ
الْكَعْبَةِ، فَقَالَ النَّبِيُّ ثَانِيًا يَا عَلِيُّ وَ الَّذِي بَعَثَنِي
بِالْحَقِّ نَبِيًّا، وَ اصْطَفَانِي بِالرِّسَالَةِ نَجِيًّا، مَا ذَكَرَ
خَبْرُنَا هَذَا فِي مَحْفَلٍ مِنْ مَحَافِلِ أَهْلِ الْأَرْضِ، وَ
فِيهِ جَمْعٌ مِنْ شِيعَتِنَا وَ مُحِبِّينَا، وَ فِيهِمْ مَهْمُومٌ إِلَّا
وَ فَرَّجَ اللَّهُ هَمَّهُ، وَ لَا مَهْمُومٌ إِلَّا وَ كَشَفَ اللَّهُ

غَمَّةٌ، وَ لَا طَالِبٌ حَاجَةٌ إِلَّا وَ قَضَى اللَّهُ حَاجَتَهُ،
 فَقَالَ عَلِيٌّ إِذَا وَ اللَّهُ فُزْنَا وَ سُعِدْنَا، وَ كَذَلِكَ
 شِيعَتُنَا فَازُوا وَ سُعِدُوا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ، وَ
 رَبُّ الْكَعْبَةِ ١.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

باب چهارم: زمان ظهور

١. سفاتيح الجنان: ١٠١٧، چاپ انتشارات قدياني؛ در كتاب رياض
 القدس: ٢٤٨/٢ و المنتخب لطريحي: ٣٥٩ ط لبنان با كمي تفاوت، و
 همچنين از علامه اميني سند اصل حديث كساء از طريق ديگر، با سلسله
 سند خود، از صفيه بنت شيبه نقل شده، كتاب فاطمه زهرا: ٥١١، و همچنين
 با كمي تفاوت در كتب: عوالم العلوم: ٦٣٨/١١، احقاق الحق: ٥٥٢/٢، فاطمه
 زهرا عليها السلام از ولادت تا شهادت (تأليف مرحوم سيد محمد كاظم
 قزويني رحمته الله): ١٥٨.